

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2012 • ΤΕΥΧΟΣ 82

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ψηφίζουμε ἀντιμνημονιακὰ καὶ πατριωτικὰ	σελ. 1
Ἐπιστολὴ Ἀρχιεπ. κ. Ἱερωνύμου στὸν Πρωθυπουργό κ. Παπαδήμο	σελ. 2
Πρὸς τὴ διεθνή κοινή γνώμη. Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὴν Ἑλλάδα	σελ. 4
Ἐθνικά διλήμματα	σελ. 9
Ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἀγίων	σελ. 12
Ἐθνικὴ Μνήμη	σελ. 13
Προφητικὴ φωνὴ Γέροντος Παΐσιου γιὰ τὸ χρέος	σελ. 16
Πῶς δὲν θὰ γίνετε δωρητὴς ὀργάνων	σελ. 17
«Μορφὴ ἀπάτης» ὁ ἐγκεφαλικὸς θάνατος κατὰ τὸ Nature	σελ. 19
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 19

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ

Μετά τὸ τρίτο καὶ πιό φαρμακερό Μνημόνιο τῆς 12ης Φεβρουαρίου 2012, καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ βλέπουν ποῦ πάει τὸ πρᾶγμα.

Ὅπως ἔγραφε πρὶν ἀπὸ εἴκοσι καὶ πλέον ἔτη ὁ ἅγιος Γέροντας Παΐσιος, οἱ ἐχθροὶ μας θέλουν νὰ μᾶς ξεσχίσουν ἐνῶ οἱ «φίλοι» μας νὰ μᾶς τσαλακώσουν!

Ὅπως φαίνεται καὶ στὸ ἄρθρο τοῦ Μίκη Θεοδωράκη, πού δημοσιεύουμε σ' αὐτὴ τὴν Παρακαταθήκη, αὐτὸ πού ἔγινε τὰ τε-

λευταῖα δύο χρόνια στὴν Ἑλλάδα ἦταν ἓνα ἔγκλημα ἐκ προμελέτης ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τὸ σχέδιο ἦταν νὰ μᾶς ὀδηγήσουν στὸ Διεθνὲς Νομισματικὸ Ταμεῖο (Δ.Ν.Τ.), νὰ μᾶς φθάσουν ἐδῶ πού μᾶς ἔφθασαν καὶ νὰ μᾶς ἀρπάξουν τὸν τεράστιο πλοῦτο πού κρύβει ἡ ἑλληνικὴ γῆ καὶ ἡ θάλασσα. Ὅσα ἔγιναν (τεχνητὸ φούσκωμα τοῦ ἐλλείμματος, δυσφήμιση τῶν Ἑλλήνων ὡς τεμπέληδων ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἑλληνα πρωθυπουργό (!)

κ.ἄ.) ἦταν γιὰ νὰ μᾶς φέρουν στό Δ.Ν.Τ. καί στή σημερινή δεινή κατάσταση, γιὰ νὰ μᾶς κάνουν αὐριο ἀφρικανική ἀποικία.

Ἡ μόνη δυνατότητα πού ἔχουμε αὐτή τή στιγμή, ἀνθρωπίνως, γιὰ νὰ ἀνατρέψουμε τή νέα κατοχή, στήν ὁποία εὐρίσκεται ἡ πατρίδα μας, εἶναι ἓνα παλαιῖκό μέτωπο ἀντίστασης.

Νά διώξουμε τούς διεφθαρμένους, ἀνίκανους καί προδότες καί νά ἔλθουν «νέοι Μακκαβαῖοι», ὅπως ἔλεγε ὁ ἅγιος Γέροντας Παῖσιος. Ἐνθροποι δηλαδή τίμιοι, πατριώτες, ἀδιάφθοροι, πού θά ἀγαποῦν τήν Ἐκκλησία καί θά ἐργασθοῦν μέ πνεῦμα θυσίας καί αὐταπάρνησης γιὰ νὰ σταθεῖ καί πάλι ἡ Ἑλλάδα στά πόδια της.

Τά τεράστια κοιτάσματα πετρελαίου καί φυσικοῦ ἀερίου, πού μᾶς τά ἔκρυβαν τόσα χρόνια, φθάνουν ὄχι ἀπλῶς γιὰ νὰ ξεχρεώσουμε τά τοκογλυφικά δάνεια τῶν διεθνῶν ἀρπακτικῶν, ἀλλά καί νὰ ἀγοράσουμε –πού λέγει ὁ λόγος– καί τή μισή Εὐρώπη.

Ἡ διεκδίκηση ἐπίσης τῶν γερμανικῶν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων γιὰ τήν καταστροφή, πού μᾶς προξένησαν στά χρόνια τῆς κατοχῆς, καί ἡ ἐπιστροφή τῶν χρημάτων τοῦ κατοχικοῦ δανείου, πού μέ τό ζόρι μᾶς ὑποχρέωσαν νὰ τούς δώσουμε, θά ἀρκοῦσε γιὰ τήν ἐξόφληση τοῦ ἐπαχθοῦς τοκογλυφικοῦ χρέους πού μᾶς φόρτωσαν. Καί μόνο τό γεγονός ὅτι κανεῖς ἀπό ὅσους κυβέρνησαν τήν Ἑλλάδα μεταπολεμικά δέν

διεκδίκησε τίς γερμανικές πολεμικές ἀποζημιώσεις (τίς ὁποῖες πήραν ὅλοι οἱ ἄλλοι λαοί, πού ζημιώθηκαν στόν πόλεμο ἀπό τούς Γερμανούς, ἐκτός ἀπό ἐμᾶς!), ὁδηγεῖ ἀδίαστα στήν ἐξαγωγή συμπερασμάτων γιὰ τούς πολιτικούς μας «ἡγέτες».

Μέ τίς ἐκλογές –οἱ ὁποῖες μᾶλλον θά γίνουν τέλος Ἰαννουαρίου ἢ ἀρχῆς Μαΐου– ἔχουμε τή δυνατότητα νὰ στείλουμε στά σπίτια τους τούς διεφθαρμένους, ἀνίκανους καί προδότες. Χωρίς νὰ ὑπερεκτιμοῦμε τό ὄπλο τῶν ἐκλογῶν, πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ τό χρησιμοποιήσουμε.

Προσοχή! Ὁχι λευκό ἢ ἀποχή! Ψηφίζουμε αὐτούς πού μᾶς ἔχουν δώσει ἀποδείξεις ὅτι ἀγαποῦν τόν τόπο, εἶναι τίμιοι, ἀγαποῦν τήν Ἐκκλησία, ἔχουν ἀντιμνημονιακή πατριωτική γραμμή. Τό λευκό καί ἢ ἀποχή θά ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἔχουμε στό κεφάλι μας πάλι αὐτούς πού μᾶς κατέστρεψαν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος μᾶς ἐξέπληξε εὐχάριστα μέ τήν ἐπιστολή πού ἔστειλε στόν δοτό Πρωθυπουργό Λουκά Παπαδημό. Τήν δημοσιεύουμε στίς σσ. 2-4 τῆς *Παρακαταθήκης*. Ἐάν ἡ Ἐκκλησία, ἐκτός ἀπό τό σπουδαῖο ἔργο πού κάνει μέ τά συσσίτια, μπεῖ μπροστάρης καί στήν ἀντίσταση τοῦ λαοῦ κατά τῆς νέας κατοχῆς, τότε δέν θά ἔχουν πού νὰ κρυφτοῦν οἱ δοσίλογοι.

Ἡ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΚΡΟΥΟΜΕ ΤΟΥΣ ΕΞΩΘΕΝ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ ΤΙΣ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΤΟΥΣ

Ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπ. κ. Ἱερωνύμου στόν Πρωθυπουργό κ. Παπαδημό

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε,
Σπαράσσεται ἡ καρδιά καί θολώνει ὁ νοῦς μας μέ ὅσα συνέβησαν τούς τελευταί-

ους καιρούς καί ἐξακολουθοῦν νὰ συμβαίνουν στόν Τόπο μας. Ἐνθροποι μέ ἀξιοπρέπεια χάνουν, ἀπό τή μία στιγμή στήν

άλλη, τή δουλειά, ακόμη και τό σπίτι τους.

Τό φαινόμενο τῶν ἀστέγων, ἀλλά και τῶν πεινασμένων –φαινόμενο κατοχικῶν ἐποχῶν– παίρνει ἐφιαλτικές διαστάσεις. Οἱ ἄνεργοι ἀυξάνονται κατά χιλιάδες μέρα μέ τή μέρα. Τό ἴδιο και τά λουκέτα μικρῶν και μεσαίων ἐπιχειρήσεων. Τά νέα παιδιά, τά καλύτερα μυαλά τοῦ Τόπου, παίρνουν τόν δρόμο τῆς μετανάστευσης. Οἱ πατεράδες μας δέν μποροῦν νά ζήσουν, μετά τίς δραματικές περικοπές τῶν συντάξεῶν τους.

Οἰκογενειάρχες και ἰδίως οἱ πῶ φτωχοί, οἱ πολύτεκνοι, οἱ μεροκαματιάρηδες, βρίσκονται σέ ἀπόγνωση, μετά τίς ἀλλεπάλληλες περικοπές τῶν μισθῶν τους και τούς ἀβάσταχτους νέους φόρους. Ἡ πρωτόγνωρη καρτερία τῶν Ἑλλήνων ἐξαντλεῖται, ἡ ὀργή παραμερίζει τόν φόβο και ὁ κίνδυνος κοινωνικῆς ἀνάφλεξης δέν μπορεῖ νά ἀγνοεῖται πιά, οὔτε ἀπό ἐκείνους πού διατάσσουν, οὔτε ἀπό ἐκείνους πού ἐκτελοῦν τίς φονικές συνταγές τους.

Στίς δύσκολες και –ἀναντίλεκτα– κρίσιμες αὐτές ὥρες ὀφείλουμε ὅλοι νά ξέρουμε και νά καταλαβαῖνουμε τί σημαίνει τό γεγονός ὅτι ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀπόγνωση και ἡ κατάθλιψη ἔχουν φωλιάσει σέ κάθε ἑλληνικό σπίτι. Ὅτι προκάλεσαν δυστυχῶς –και συνεχίζουν νά προκαλοῦν– ἀκόμη και αὐτοκτονίες ἐκείνων, πού δέν μπόρεσαν νά ἀντέξουν τό δράμα τῶν οἰκογενειῶν και τόν πόνο τῶν παιδιῶν τους.

Μπροστά σέ ὅλα αὐτά, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀξιοποιεῖ κάθε δυνατότητα ἀλληλεγγύης. Καί εἶναι θετικό πού, μέσα στήν τόση καταχνιά, ξεπροβάλλει ἡ εὐαισθησία, τό φιλότιμο και ὁ ἀγνός πατριωτισμός τῶν Ἑλλήνων. Γιά νά δώσει ἕνα πιάτο φαῖ, ἕνα ροῦχο, μιά ἀνάσα ζωῆς στους ἀπελπισμένους. Δυστυχῶς, ὅμως. Ὅπως ξεκάθαρα φαίνεται πλέον, τό δράμα τῆς Πατρίδας μας ὄχι μόνο δέν τελειώνει ἐδῶ, ἀλλά μπορεῖ νά προσλάβει και νέες ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις.

Ζητοῦνται, ἄλλωστε, τίς ὥρες αὐτές, ἀκόμη σκληρότερα, ἀκόμη πῶ ἐπώδυνα, ἀκόμη πῶ ἀδίκαια μέτρα, στήν ἴδια ἀδιέξοδη και ἀποτυχημένη γραμμή τοῦ πρόσφουρου παρελθόντος μας.

Ζητοῦνται ἀκόμη μεγαλύτερες δόσεις ἑνός φαρμάκου πού ἀποδεικνύεται θανατηφόρο. Ζητοῦνται δεσμεύσεις πού δέν λύνουν τό πρόβλημα, ἀλλά ἀναβάλλουν μόνο προσωρινά τόν προαναγγελθέντα θάνατο τῆς Οἰκονομίας μας. Καί ὑποθηκεύουν, ταυτόχρονα, τήν ἐθνική μας κυριαρχία.

Ἐποθηκεύουν τόν πλοῦτο πού ἔχουμε, ἀλλά και αὐτόν πού μπορεῖ νά ἀποκτήσουμε στά ἐδάφη και τίς θάλασσές μας. Ἐποθηκεύουν τήν Ἐλευθερία, τή Δημοκρατία, τήν Ἐθνική μας Ἀξιοπρέπεια.

Ἀπογοητευμένοι, ἀπελπισμένοι και ἀνήσυχτοι Ἑλληνες μᾶς ρωτοῦν και ζητοῦν ὑπεύθυνες, εἰλικρινεῖς και πειστικές ἀπαντήσεις.

Ρωτοῦν τί τους ξημερώνει ἡ ἐπόμενη ἡμέρα.

Ρωτοῦν πού πάει ἡ Πατρίδα μας. Ρωτοῦν τί ἐπιτέλους μπορεῖ νά σταματήσει τό δράμα. Τί μπορεῖ νά ξαναγεννήσει τή χαμένη ἐλπίδα. Δυστυχῶς ὅμως!

Στή διαμόρφωση τῶν ἀποφάσεων, οἱ φωνές τῶν ἀπελπισμένων, οἱ φωνές τῶν Ἑλλήνων, ἀγνοοῦνται προκλητικά. Δυστυχῶς, σήμερα, οἱ Ἑλληνες δέν βρίσκουμε ἀπάντηση οὔτε στά ὅσα ἔγιναν και ἐξακολουθοῦν νά γίνονται, οὔτε στά ὅσα ζητοῦνται ἀπό τους ξένους. Εἶναι, μάλιστα, τοῦλάχιστον ὑποπτη ἡ ἐμμονή τους σέ ἀποτυχημένες συνταγές. Καί εἶναι προκλητικές οἱ ἀξιώσεις τους σέ βάρος τῆς Ἐθνικῆς μας κυριαρχίας. Καί αὐτό εἶναι, ἴσως τό πῶ ἀνησυχητικό.

Δέν μπορεῖ ἄλλωστε νά ἀγνοεῖται ἀπό κανέναν ὅτι οἱ ἀντοχές τῶν ἀνθρώπων γύρω μας ἐξαντλήθηκαν. Ὅπως ἐξαντλήθηκαν και οἱ ἀντοχές τῆς πραγματικῆς οἰκονομίας.

Και βέβαια, δέν μπορεῖ παρά νά ὑπάρχουν μπροστά μας και ἄλλοι δρόμοι. Δρό-

μοι πνευματικής ανάτασης και οικονομικής ανάταξης. Δρόμοι δημιουργίας, ελπίδας και προοπτικής. Δρόμοι ανοικτοί για κάθε Έλληνίδα και κάθε Έλληνα.

Σέ αυτούς τους δρόμους οφείλουμε να πορευθούμε όλοι με τή συναίσθηση τής μετάνοιας. Ένώνοντας τίς άστέρευτες δυνάμεις του Έθνους μας.

Άποκρούοντας, ταυτόχρονα, τούς έξωθεν έκδιασμούς και άπορρίπτοντας τίς θανατηφόρες συνταγές τους. Έχοντας, πάνω άπ' όλα, άκλόνητη τή βεβαιότητα ότι με τή βοήθεια του Θεού και τήν πίστη στίς δυ-

νατότητές μας μπορούμε νά τά καταφέρουμε. Έλλάδα του Πολιτισμού, ή Έλλάδα τής Ιστορίας, ή Έλλάδα τών Παραδόσεων δέν μπορεί νά χαθεί ούτε γιατί κάποιιο τό πίστεψαν, ούτε γιατί κάποιιο μπορεί νά τό θέλουν. Έλλάδα μας μπορεί νά σταθεί στά πόδια της. Μπορεί, και πάλι, νά τραθήξει μπροστά.

Έξοχώτατε κύριε Πρόεδρε,

Αυτόν τόν δρόμο άναζητούμε και προσδοκούμε οί Έλληνες σήμερα.

Άθήνα 2.2.2012

ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ
Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
του Μίκη Θεοδωράκη

Έπάρχει μιá διεθνής συνωμοσία μέ στόχο τήν ολοκλήρωση τής καταστροφής τής χώρας μου. Ξεκίνησαν άπό τό 1975 μέ στόχο τόν νεοελληνικό πολιτισμό, συνέχισαν μέ τήν διαστροφή τής νεότερης ιστορίας μας και τής έθνικής μας ταυτότητας και τώρα προσπαθούν νά μās έξαφανίσουν και βιολογικά μέ τήν άνεργία, τήν πείνα και τήν έξαθλίωση. Έάν ό έλληνικός λαός δέν ξεσηκωθεί σύσσωμος για νά τούς έμποδίσει, ό κίνδυνος για τήν έξαφάνιση τής Έλλάδας είναι ύπαρκτός. Έγώ τήν τοποθετώ μέσα στά δέκα επόμενα χρόνια. Άπό μās θά μείνει μόνο ή μνήμη του πολιτισμού μας και τών άγώνων μας για τήν έλευθερία.

Ός τό 2009 δέν υπήρχε σοβαρό οικονομικό πρόβλημα. Οί μεγάλες πληγές τής οικονομίας μας ήταν οί ύπερβολικές δαπάνες για τήν άγορά πολεμικού ύλικού και ή διαφθορά μιās μερίδας του πολιτικού και του οικονομικο-δημοσιογραφικού χώρου. Όμως και για τίς δύο πληγές ήταν συνυπεύθυνοι και οί ξένοι. Όπως λ.χ. οί Γερ-

μανοί, Γάλλοι, Άγγλοι και Άμερικανοί, πού κέρδιζαν δισεκατομμύρια ευρώ σέ βάρος του έθνικού μας πλούτου άπό τήν έτήσια πώληση πολεμικού ύλικού. Αυτή ή συνεχής αίμορραγία μās γονάτιζε και δέν μās επέτρεπε νά προχωρήσουμε προς τά εμπρός, ένώ προσέφερε πλούτο στά ξένα έθνη. Τό ίδιο συνέβαινε και μέ τό πρόβλημα τής διαφθοράς. Λ.χ. ή Γερμανική Siemens είχε ειδικό κλάδο για τήν έξαγορά Έλλήνων παραγόντων, προκειμένου νά τοποθετήσει τά προϊόντα της στην έλληνική άγορά. Έπομένως ό έλληνικός λαός υπήρξε θύμα αυτού του ληστρικού ντουέτου, Έλλήνων και Γερμανών, πού πλούτιζαν σέ βάρος του.

Είναι φανερό ότι αυτές οί δύο μεγάλες πληγές θά μπορούσαν νά άποφευχθούν, εάν οί ήγεσίες τών δύο φιλοαμερικανικών κομμάτων έξουσίας δέν είχαν διαβρωθεί άπό στοιχειά διεφθαρμένα, τά όποια για νά καλύψουν τή διαρροή του πλούτου (πού ήταν προϊόν τής εργασίας του έλληνικού λαού) προς τά ταμεία τών ξένων χωρών, κατέ-

φευγαν στον υπέρμετρο δανεισμό, με αποτέλεσμα το δημόσιο χρέος να φτάσει στα 300 δις. ευρώ, δηλαδή το 130% του ΑΕΠ (Ακαθάριστου Έθνικού Προϊόντος).

Μέ την κομπίνα αυτή οι ξένοι που προαφέρω κέρδιζαν διπλά. Πρώτον από την πώληση των όπλων και των προϊόντων τους. Και δεύτερον από τους τόκους των χρημάτων που δάνειζαν στις κυβερνήσεις και όχι στο λαό. Γιατί, όπως είδαμε, ο λαός ήταν το κύριο θύμα και στις δύο περιπτώσεις. Ένα παράδειγμα και μόνο θα σας πείσει. Οι τόκοι του δανείου του ενός δις. δολλαρίων που έκανε ο Άνδρέας Παπανδρέου στα 1986 από μία μεγάλη ευρωπαϊκή χώρα, έφτασαν στα 54 δις. ευρώ και ξεπληρώθηκαν τελικά το ... 2010!

Ο κ. Γιούνγκερ έδήλωσε πρό ενός έτους ότι είχε διαπιστώσει τη μεγάλη αίμορραγία των Ελλήνων από τις υπερβολικές (και αναγκαστικές) δαπάνες για την αγορά πολεμικού υλικού από Γερμανία και Γαλλία συγκεκριμένα. Και συμπέρανε ότι έτσι οι πωλητές μας οδηγούν σε βέβαιη καταστροφή. Όμως όμολογεί ότι δεν προέβη σε καμιά ενέργεια, για να μη βλάψει τα συμφέροντα των φιλικών του χωρών!

Στά 2008 υπήρξε η μεγάλη οικονομική κρίση στην Ευρώπη. Ήταν λοιπόν επόμενο να επηρεαστεί και η ελληνική οικονομία. Έν τούτοις το επίπεδο ζωής, αρκετά υψηλό, ώστε να έχουμε καταταγεί μεταξύ των 30 πλουσιότερων χωρών του κόσμου, έμεινε βασικά το ίδιο. Υπήρξε όμως άνοδος του δημοσίου χρέους. Όμως το δημόσιο χρέος δεν οδηγεί αναγκαστικά σε οικονομική κρίση. Τά χρέη μεγάλων χωρών, όπως λ.χ. οι ΗΠΑ και η Γερμανία, υπολογίζονται σε τρισεκατομμύρια ευρώ. Τό πρόβλημα είναι εάν υπάρχει οικονομική ανάπτυξη και παραγωγή. Τότε μπορεί κανείς να δανείζεται από τις μεγάλες Τράπεζες με επιτόκιο έως 5%, έως ότου περάσει η κρίση.

Σ' αυτή τη θέση ακριβώς βρισκόμασταν στα 2009, όταν έγινε η κυβερνητική αλλαγή τον Νοέμβριο και ανέλαβε πρωθυπουργός ο Γ. Παπανδρέου. Για να κατανοηθεί τί σκέπτεται σήμερα ο ελληνικός λαός για την καταστροφική πολιτική του, παραθέτω δύο νούμερα: Στίς εκλογές του 2009 το ΠΑΣΟΚ κέρδισε το 44% των ψήφων. Σήμερα τά γκάλοπ του δίνουν 6%.

Ο κ. Παπανδρέου θά μπορούσε να αντιμετωπίσει την οικονομική κρίση (πού, όπως είπα, αντανάκλουσε την ευρωπαϊκή) με δάνεια από τις ξένες Τράπεζες και με τό σύνηθες επιτόκιο δηλαδή κάτω από 5%. Έάν τό έκανε αυτό, δέν θά υπήρχε για τή χώρα μας τό παραμικρό πρόβλημα. Τό αντίθετο μάλιστα θά συνέβαινε, γιατί βρισκόμασταν σε φάση οικονομικής ανάπτυξης κι έτσι ασφαλώς θά ανέβαινε τό βιοτικό μας επίπεδο.

Όμως ο κ. Παπανδρέου είχε ήδη ξεκινήσει τη συνωμοσία του εναντίον του ελληνικού λαού από τό καλοκαίρι του 2009, όταν συναντήθηκε κρυφά με τον Στρός Κάν, μέ στόχο να οδηγηθεί η Ελλάδα κάτω από την ήγεμονία του ΔΝΤ. Η πληροφορία για τή συνάντηση αυτή δόθηκε στην δημοσιότητα από τον ίδιο τον πρώην Πρόεδρο του ΔΝΤ.

Γιά να φτάσουμε όμως έως εκεί, θά έπρεπε να παραμορφωθεί ή πραγματική οικονομική κατάσταση στή χώρα μας, ώστε να φοβηθούν οι ξένες Τράπεζες και να ανεβάσουν τά επιτόκια δανεισμού σε απαγορευτικούς αριθμούς. Αυτή ή απεχθής επιχείρηση ξεκίνησε με τήν ψεύτικη εκτίναξη του Δημοσίου Έλλειμματος από τό 9,2% στο 15%. Για τήν κακουργηματική αυτή πράξη ο Είσαγγελέας κ. Πεπόνης παρέπεμψε πρό 20 ήμερών στην Δικαιοσύνη τους κυρίους Παπανδρέου και Παπακωνσταντίνου (ύπουργό των Οικονομικών).

Άκολούθησε ή συστηματική έκστρατεία του κ. Παπανδρέου και του Υπουργού

Οικονομικῶν στήν Εὐρώπη πού διήρκεσε 5 μῆνες, κατά τήν ὁποία προσπαθοῦσαν νά πείσουν τούς ξένους ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἕνας Τιτανικός ἔτοιμος νά θυθιστεῖ, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι διεφθαρμένοι, τεμπέληδες καί ἐπομένως ἀνίκανοι νά ἀντιμετωπίσουν τίς ἀνάγκες τῆς χώρας. Σέ κάθε τους δήλωση ἀνέβαιναν τά ἐπιτόκια, ὥστε νά μήν μποροῦμε πιά νά δανειστοῦμε, ὅποτε ἡ ὑπαγωγή μας στό ΔΝΤ καί στήν Εὐρωπαϊκή Τράπεζα νά πάρει τόν χαρακτήρα τῆς σωτηρίας μας, ἐνῶ στήν πραγματικότητα ὑπῆρξε ἡ ἀρχή τοῦ θανάτου μας.

Τόν Μάιο τοῦ 2010 ὑπεγράφη ἀπό ἕναν καί μόνο Ὑπουργό τό περίφημο Μνημόνιο, δηλαδή ἡ πλήρης ὑποταγή μας στούς δανειστές μας. Τό ἑλληνικό δίκαιο σ' αὐτές τίς περιπτώσεις ἀπαιτεῖ τήν ψήφιση μᾶς τόσο σημαντικῆς συμφωνίας ἀπό τά τρία πέμπτα τῆς Βουλῆς. Ἄρα στήν οὐσία τό Μνημόνιο καί ἡ Τροϊκά πού σήμερα οὐσιαστικά μᾶς κυβεροῦν, λειτουργοῦν παράνομα ὄχι μόνο γιά τό ἑλληνικό ἀλλά καί γιά τό εὐρωπαϊκό δίκαιο.

Ἄπό τότε ἕως τώρα, ἐάν τά σκαλιά πού ὀδηγοῦν στό θάνατό μας εἶναι εἴκοσι, ἔχουμε ἤδη διανύσει πάνω ἀπό τά μισά. Φανταστεῖτε ὅτι μέ τό Μνημόνιο αὐτό παραχωροῦμε στούς ξένους τήν Ἐθνική μας Αὐτοτέλεια καί τήν Δημόσια περιουσία μας. Δηλαδή Λιμάνια, Ἀεροδρόμια, Ὀδικά δίκτυα, Ἡλεκτρισμό, Ὑδρευση, Ὑπόγειο καί ὑποθαλάσσιο πλοῦτο κ.λπ. κ.λπ. Κι ἀκόμα τά

ἱστορικά μας μνημεῖα ὅπως ἡ Ἀκρόπολη, ἡ Ὀλυμπία, ἡ Ἐπίδαυρος κ.λπ. ἀφοῦ ἔχουμε παραιτηθεῖ ἀπό ὅλες τίς σχετικές ἐνστάσεις.

Σταμάτησε ἡ παραγωγή, ἀνέβηκε στό 18% ἡ ἀνεργία, κλείσανε 80.000 καταστήματα, χιλιάδες βιοτεχνίες καί ἑκατοντάδες βιομηχανίες. Συνολικά βάλανε λουκέτο 432.000 ἐπιχειρήσεις. Δεκάδες χιλιάδες νέοι ἐπιστήμονες ἐγκαταλείπουν τή χώρα, πού θυθίζεται κάθε μέρα καί πιό πολύ σέ μεσαιωνικό σκότος. Χιλιάδες πρῶην εὐκατάστατοι πολίτες ψάχνουν στά σκουπίδια καί κοιμοῦνται στό πεζοδρόμιο.

Στό μεταξύ ὑποτίθεται ὅτι ζοῦμε χάρη στή μεγαλοψυχία τῶν δανειστῶν μας, τῆς Εὐρώπης τῶν Τραπεζῶν καί τοῦ ΔΝΤ. Στήν πραγματικότητα κάθε πακέτο μέ τά δεκάδες δισ. εὐρώ μέ τά ὁποῖα χρεώνεται ἡ Ἑλλάδα ἐπιστρέφεται ὀλόκληρο ἀπό ἑκεῖ πού ἔρχεται, ἐνῶ ἐμεῖς φορτωνόμαστε νέους ἀβάσταχτους τόκους. Καί ἐπειδή ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη νά διατηρηθεῖ τό Κράτος, τά Νοσοκομεῖα καί τά Σχολεῖα, ἡ Τροϊκά φορτώνει τά μεσαῖα καί τά κατώτερα οἰκονομικά στρώματα τῆς κοινωνίας μέ ὑπέρμετρους φόρους, πού ὀδηγοῦν κατ' εὐθείαν στήν πείνα. Γενικευμένη κατάσταση πείνας εἶχαμε στήν ἀρχή τῆς γερμανικῆς κατοχῆς τό 1941 μέ 300.000 νεκρούς σέ διάστημα ἕξι μηνῶν. Ἄπό τότε τό φάσμα τῆς πείνας ξανἀρχεται στή συκοφαντημένη καί δύστυχη χώρα μας.

Ἄν σκεφθεῖ κανεῖς ὅτι ἡ γερμανική κα-

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται

στόν Διαδικτυακό Τόπο

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση

www.orthodoxnet.gr

Μερικές ἱστοσελίδες πού συνιστοῦμε νά ἐπισκεφθεῖτε: www.orthros.org,

www.enromiosini.gr, ahdoni.blogspot.com, orthodox-watch.blogspot.com, id-ont.blogspot.com

τοχή μᾶς στοίχισε ένα εκατομμύριο νεκρούς και τήν όλοσχερή καταστροφή τῆς χώρας μας, πῶς εἶναι δυνατόν νά δεχτοῦμε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τίς ἀπειλές τῆς κ. Μέρκελ και τήν πρόθεση τῶν Γερμανῶν νά μᾶς ἐπιβάλουν ένα νέο γκαουλάιτερ; Τή φορά αὐτή μέ γραβάτα...

Και για νά ἀποδείξω πόσο πλούσια χώρα εἶναι ἡ Ἑλλάδα και πόσο ἐργατικός και συνειδητοποιημένος Λαός εἶναι ὁ Ἕλληνας (συνείδηση τοῦ Χρέους πρὸς τήν Ἐλευθερία και τῆς ἀγάπης πρὸς τήν πατρίδα), θά ἀναφέρω τήν ἐποχή τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς ἀπό τό 1941 ἕως τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1944.

Ὅταν τά SS και ἡ πείνα σκότωσαν ένα εκατομμύριο πολίτες και ἡ Βέρμαχτ κατέστρεφε συστηματικά τήν χώρα, ἔκλεβε τήν ἀγροτική παραγωγή και τόν χρυσό ἀπό τίς Τράπεζες, οἱ Ἕλληνες ἔσωσαν ἀπό τήν πείνα τόν Λαό μέ τή δημιουργία τοῦ Κινήματος τῆς Ἐθνικῆς Ἀλληλεγγύης και δημιούργησαν έναν παρτιζάνικο στρατό 100.000, πού καθήλωσε στήν χώρα μας 20 γερμανικές μεραρχίες.

Συγχρόνως ὄχι μόνο κατόρθωσαν οἱ Ἕλληνες χάρη στήν ἐργατικότητά τους, νά ἐπιζήσουν ἀλλά ὑπῆρξε και μεγάλη ἀνάπτυξη τῆς νεοελληνικῆς τέχνης μέσα στίς συνθήκες κατοχῆς, ἰδιαίτερα στούς τομεῖς τῆς λογοτεχνίας και τῆς μουσικῆς.

Ἡ Ἑλλάδα ἐπέλεξε τήν ὁδό τῆς αὐτοθυσίας για τήν ἐλευθερία και συγχρόνως τῆς ἐπιδίωσης.

Και τότε μᾶς χτύπησαν ἀναίτια κι ἐμεῖς ἀπαντήσαμε μέ Ἀλληλεγγύη και Ἀντίσταση και ἐπιζήσαμε. Τό ἴδιο ἀκριβῶς κάνουμε και τώρα μέ τή βεβαιότητα ὅτι τελικός νικητής θά εἶναι ὁ ἑλληνικός λαός. Αὐτό τό μήνυμα στέλνω στήν κ. Μέρκελ και στόν κ. Σόϊμπλε δηλώνοντας ὅτι παραμένω πάντοτε φίλος τοῦ Γερμανικοῦ Λαοῦ και θαυμαστής τῆς μεγάλης του συνεισφορᾶς στήν

Ἐπιστήμη, τή Φιλοσοφία και τήν Τέχνη και ἰδιαίτερα στή Μουσική! Και ἡ καλλίτερη ἴσως ἀπόδειξη γι' αὐτό εἶναι ὅτι ἐμπιστευθηκα τό σύνολο τοῦ μουσικοῦ μου ἔργου σέ δύο Γερμανούς Ἐκδότες, τόν Schott και τόν Breitkopf, πού εἶναι ἀπό τούς μεγαλύτερους ἐκδότες τοῦ κόσμου και ἡ συνεργασία μου μαζί τους εἶναι ἄκρως φιλική.

Μᾶς ἀπειλοῦν ὅτι θά μᾶς ἐκδιώξουν ἀπό τήν Εὐρώπη. Ἐάν ἡ Εὐρώπη δέν μᾶς θέλει μιὰ φορά, ἐμεῖς αὐτή τήν Εὐρώπη τῶν Μέρκελ-Σαρκοζί δέν τήν θέλουμε δέκα φορές.

Σήμερα Κυριακή 12 Φεβρουαρίου, ἐτοιμάζομαι νά πάρω μέρος κι ἐγώ στή μεγάλη συγκέντρωση μπροστά στή Βουλή ἐνάντια στό νέο Μνημόνιο, μαζί μέ τόν Μανώλη Γλέζο, τόν ἥρωα πού κατέδασε τή Σβάστικα ἀπό τήν Ἀκρόπολη, δίνοντας ἔτσι τό σινιάλο για τό ξεκίνημα ὄχι μόνο τῆς ἐλληνικῆς ἀλλά και τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀντίστασης ἐνάντια στόν Χίτλερ. Οἱ δρόμοι και οἱ πλατεῖες μας θά πλημμυρίσουν ἀπό ἑκατοντάδες χιλιάδες πολίτες πού θά διαδηλώνουν τήν ὀργή τους κατά τῆς κυβέρνησης και τῆς Τροίκα.

Ἄκουσα χθές τόν τραπεζίτη - Πρωθυπουργό στό διάγγελμά του πρὸς τόν Ἑλληνικό Λαό νά λέει ὅτι «ἔχουμε φτάσει σχεδόν στό μηδέν». Ποιοί ὅμως μᾶς ἔφτασαν μέσα σέ δύο χρόνια στό ΜΗΔΕΝ; Οἱ ἴδιοι, πού ἀντί νά βρῖσκονται στή φυλακή, ἐκδιάζουν τούς βουλευτές νά ὑπογράψουν. Νέο Μνημόνιο χειρότερο ἀπό τό πρῶτο, πού θά ἐφαρμοστεῖ ἀπό τούς ἴδιους ἀνθρώπους και τίς ἴδιες μεθόδους πού μᾶς ὀδήγησαν στό ΜΗΔΕΝ. Γιατί; Γιατί αὐτό ἐπιτάσσει τό ΔΝΤ και τό Γιούρο Γκρούπ ἐκδιάζοντάς μας ὅτι, ἐάν δέν ὑπακούσουμε, θά ὀδηγηθοῦμε στήν χρεοκοπία... Ἐδῶ παίζεται τό θέατρο τοῦ παραλόγου. Ὅλοι αὐτοί οἱ κύκλοι, πού οὐσιαστικά μᾶς μισοῦν (ξένοι και Ἕλληνες) και πού εἶναι οἱ μόνοι ὑπεύθυνοι για τήν δραματική κατάσταση στήν ὁποία ὀδή-

γησαν τή χώρα, ἀπειλοῦν, ἐκδιάζουν, μέ σκοπό νά συνεχίσουν τό καταστροφικό τους ἔργο, δηλαδή νά μᾶς πᾶνε κάτω ἀπό τό ΜΗΔΕΝ, ἕως τήν ὀριστική μας ἐξαφάνιση.

Ἔχουμε ἐπιζήσει σέ πολύ δύσκολες συνθήκες μέσα ἀπό τούς αἰῶνες καί εἶναι βέβαιο ὅτι ἄν μᾶς ὀδηγήσουν μέ τή βία στό προτελευταῖο σκαλοπάτι πρὶν ἀπό τόν θάνατο, οἱ Ἕλληνες ὄχι μόνο θά ἐπιζήσουν ἀλλά καί θά ἀναγεννηθοῦν.

Αὐτή τή στιγμή ἔχω ἀφιερῶσει ὅλες μου τίς δυνάμεις στήν προσπάθεια νά ἐνωθεῖ δυναμικά ὁ ἑλληνικός λαός. Προσπαθῶ νά τόν πείσω ὅτι ἡ Τροίκα καί τό ΔΝΤ δέν εἶναι μονόδρομος. Ὅτι ὑπάρχει ἄλλη λύση. Κι αὐτή εἶναι νά ἀλλάξουμε ριζικά τήν πορεία τοῦ ἔθνους μας καί νά στραφοῦμε πρὸς τήν Ρωσία γιά οἰκονομική συνεργασία καί γιά τή δημιουργία κοινοπραξιῶν, πού θά μᾶς βοηθήσουν στήν ἀνάδειξη τοῦ φυσικοῦ πλούτου τῆς χώρας μέ ὄρους πού θά ἐξασφαλίζουν τό ἐθνικό μας συμφέρον.

Ὅσο γιά τήν Εὐρώπη προτείνω νά πάψουμε νά ἀγοράζουμε πολεμικό ὑλικό ἀπό τήν Γερμανία καί τήν Γαλλία. Ὅπως θά κάνομε ὅ,τι εἶναι δυνατόν, ὥστε ἡ Γερμανία νά ἐξοφλήσει τίς πολεμικές ἀποζημιώσεις πού μᾶς ὀφείλει καί πού σήμερα μαζί μέ τούς τόκους μπορεῖ νά ἀνέρχονται στά 500 δις. εὐρώ.

Ἡ μοναδική δύναμη πού μπορεῖ νά πραγματοποιήσει αὐτές τίς ἐπαναστατικές ἀλλαγές εἶναι ὁ ἑλληνικός λαός ἐνωμένος σέ ἓνα

τεράστιο Μέτωπο Ἀντίστασης καί Ἀλληλεγγύης, ὥστε νά ἐκδιωχθεῖ ἡ Τροίκα (ΔΝΤ καί Εὐρωπαϊκές Τράπεζες) ἀπό τήν χώρα. Ἐνῶ παράλληλα θά πρέπει νά θεωρηθοῦν ὡς μὴ γενόμενες ὅλες οἱ παράνομες ἐνεργειές τους (δάνεια, χρέη, τόκοι, φόροι, ἀγορές τοῦ Δημόσιου πλούτου). Φυσικά οἱ Ἕλληνες συνεργάτες τους, πού ἔχουν ἤδη καταδικαστεῖ στή συνείδηση τοῦ λαοῦ μας ὡς προδότες, θά πρέπει νά τιμωρηθοῦν.

Στόν σκοπό αὐτό (τῆς ἐνότητας τοῦ Λαοῦ σέ ἓνα Μέτωπο) εἶμαι ὀλοκληρωτικά δοσμένος καί πιστεύω ὅτι τελικά θά δικαιωθῶ. Πολέμησα μέ τό ὄπλο στό χέρι ἐνάντια στήν Χιτλερική κατοχή. Γνώρισα τά μπουντρούμια τῆς Γκεστάπο. Καταδικάστηκα ἀπό τούς Γερμανούς σέ θάνατο καί ἔζησα ὡς ἐκ θαύματος. Στά 1967 ἴδρυσά τό ΠΑΜ, τήν πρώτη ἀντιστασιακή ὀργάνωση κατά τῆς στρατιωτικῆς χούντας. Πάλεψα στήν παρανομία. Πιάστηκα καί φυλακίστηκα στό «σφαγεῖο» τῆς χουντικῆς Ἀσφάλειας. Τελικά καί πάλι ἐπέζησα.

Σήμερα εἶμαι 87 ἐτῶν καί εἶναι πολύ πιθανόν νά μὴ ζήσω τή σωτηρία τῆς ἀγαπημένης μου πατρίδας. Ὅμως θά πεθάνω μέ τή συνείδησή μου ἤσυχη, γιατί ἐξακολουθῶ νά κάνω τό Χρέος μου ἀπέναντι στά ἰδανικά τῆς Ἐλευθερίας καί τοῦ Δικαίου ὡς τό τέλος.

Ἀθήνα, 12.2.2012

Μίκης Θεοδωράκης

Ὁ ὄρκος τῶν Μανιατῶν στίς 17 Μαρτίου 1821

«Ὁρκίζομαι, εἰς τό ὄνομα τοῦ Παντοδυνάμου μας Θεοῦ, εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἁγίας Τριάδος, νά χύσω καί τήν ὑστέραν ρανίδα τοῦ αἵματός μου, ὑπέρ πίστεως καί Πατρίδος. Ὁρκίζομαι, νά μὴ βλέψω εἰς τά ὀπισθεν, ἐάν δέν ἀποδιώξω τόν ἐχθρόν τῆς Πατρίδος καί τῆς Θρησκείας μου. Ὁρκίζομαι “Ἡ Τάν ἢ ἐπί Τᾶς” καί “Νίκη ἢ Θάνατος” ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος».

ΕΘΝΙΚΑ ΔΙΛΗΜΜΑΤΑ

της Χαράς Νικοπούλου, δασκάλας στά Πομακοχώρια

Ἐκείνη ἡ κατάλαβα πὼς ἡ ζωὴ εἶναι γεμάτη διλήμματα: «ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ εὐδαιμονία, τὸ ἄσπρο καὶ τὸ μαῦρο, ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ ψέμα, ἡ ἐλευθερία καὶ ὁ ραγιαδισμός... ὁ Λεωνίδας καὶ ὁ Ἐφιάλτης».

Ἐκείνη ἡ μέρα στίς γειτονιὲς τῆς Θεσσαλονίκης, ποτὲ δὲν φαντάστηκα ὅτι μιά μέρα κάποιος Ἕλληνας θὰ ἔπαιρναν δύναμη, ὄχι τόσο ἀπὸ τὰ λόγια μου, ὅσο ἀπὸ τὴν στάση ζωῆς πού θὰ ἔδειχνα στήν πρώτη τὴν γραμμὴ. Δὲν γεννιέσαι ποτὲ ἔτοιμος, γιὰ νὰ κάνεις τὸ σωστό. Ἐάν εἶσαι ὅμως τυχερός **γεννιέσαι Ἕλληνας**: ἄρα ἔχεις ἔμφυτο μέσα σου τὸ φῶς. Μὰ τὸ δίλημμα εἶναι πάντα **ἔνα**: Θὰ μεταλαμπαδεύσεις αὐτὸ τὸ φῶς σὲ κάθε Ἀνάσταση ψυχῶν ἢ θὰ τὸ σβήσεις ἐσκεμμένα;

Κανεὶς δὲν γεννιέται ἥρωας, βασιλιάς ἢ Αὐτοκράτωρ, γεννιέται μόνο **Ἕλληνας**! Ἐκείνη ἡ 9 Φεβρουαρίου τοῦ 1404 γεννιόταν ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου καὶ τῆς Ἑλλάδος, Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, δὲν ἤξερε τὸ μέλλον του πὼς θὰ ἴναι αἰώνιο· δὲν τοῦ ἴπαν πὼς θὰ πέσει γιὰ τὴν Πόλη. Σκεφτεῖτε πόσα διλήμματα εἶχε νὰ πολεμήσει. Μὰ ἐπέλεξε νὰ μαρμαρώσει στά τείχη πολεμώντας καὶ ἔτσι ἐλεύθερη γιὰ πάντα νὰ μείνει ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ του. Κατάφερε καὶ ἔκανε τὴν ἀδυναμία του ὄπλο, τὸν θάνατό του θρύλο· καὶ ἐπέλεξε τὴν νίκη, αὐτὴ πού ἄφησε γιὰ πάντα ἀνοιχτὴ τὴν Πύλη τὴν μεγάλη, τὴν Πύλη τῆς Ἁγία-Σοφίας, καὶ γέννησε τὸν θρύλο· αὐτὸν πού ὀρίζει πὼς ἡ λευτεριά θὰ ἔρθει μιά μέρα, σάν δύο χέρια ἑλληνικά κλειδώσουν τὴν Πύλη. Μὰ ὁ Δραγάσης ἄρπαξε τὴν μιά στιγμή καὶ μὲς στήν μάχη τὴν κλειδώνει, τὴν κάνει ἀδιάβατη στό διάβα τῶν αἰώνων· γιὰ τὸ μέγα προαιώνιο δίλημμα πού κυριεύει τίς ψυχὲς μας:

«Ἐλευθερία ἢ θάνατος», λευτέρωσε τὸν θάνατο στά τείχη πολεμώντας καὶ γεύτηκε τὸ ἄπειρο ἐκεῖ πού στέκει **πάντα!**

Ἐτσι καὶ στήν ζωὴ ὄλων τῶν Ἑλλήνων, τὸ ἐθνικὸ μας δίλημμα ὀρίζει τίς ζωὲς μας: **«Ἐλευθερία ἢ Θάνατος» «Ἀνδρεία ἢ Θυσία»;** **«Νὰ ἀντέξουμε πειθήνια ἢ λάβαρο τῆς νίκης νὰ κρατοῦμε»;**

Μὰ ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ γενοῦν, θέλει ἡ στιγμή νὰ πιάσει ὅλη τὴν Ἱστορία· σὲ μιά στιγμή μπορεῖ ν' ἀλλάξει ὀλόκληρη ἡ ζωὴ σου. Ἐτσι καὶ ἡ δικὴ μου πού ἀλλάξε ἀπότομα... γιὰ μιά στιγμή, πού μ' ἔκανε νὰ σκέφτομαι γιὰ μιά ὀλόκληρη ζωὴ: 7 Φλεβάρη τοῦ '07, πού ἔνοιωσα τοῦ ἀλλόθρησκου τὸ μῖσος καὶ τὸ χέρι. Τὸ Δέρειο ἦταν ἀτέλειωτες στιγμὲς στά ἄκρα ἀφημένους. Στιγμὲς καθήκοντος, μὲ «πρέπει» καὶ θυσίες. Μέχρι καὶ σήμερα ψάχνω νὰ βρῶ ἄν ἔπραξα τὸ σωστό. Μὰ τὰ διλήμματα 38 χρόνια ὀρίζουν τὴν ζωὴ μου. Ἐκείνη ἡ μιά κάνα τὸ σωστό, «τὸ πρέπει», αὐτὸ πού οἱ νόμοι τὸ ὀρίζουν. Μάθε νὰ γελάς καὶ ἄς πονᾷς, μάθε νὰ ὑπάρχεις χωρὶς νὰ ἄρχεις, μάθε ἀπλὸς στρατιώτης νὰ πέφτεις καὶ ἄς χτυπᾷς. Μάθε γιὰ τὴν Ἑλλάδα πρώτη νὰ πολεμᾷς καὶ ἄς βλέπουν κάποιος στά γαλανὰ τὰ μάτια σου τὴν μισαλλοδοξία καὶ ὄχι τὴν γαλανόλευκη πού ὑψώνεις νύχτα-μέρα. Μὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη, μήπως νὰ ζῶ δίχως φραγμούς καὶ ἐθνικὲς ἀναστολές; Χωρὶς τὸ ἦθος καὶ τὸ ἔθος Ρωμοσύνης; Χωρὶς Χριστό, Δραγάση, Λεωνίδα;

Κάθε φορά πού κλείνω τὰ μάτια μου, ἀρχίζει ὁ ἀόρατος πόλεμος. Αὐτὸς ὁ πόλεμος πού καλά κρατεῖ ἐδῶ καὶ αἰῶνες στοῦ Ἕλληνα τὴν ψυχὴ! Ἐκίνησε ἀπὸ τότε, στά τείχη τῆς ψυχῆς τοῦ Λεωνίδα: Νὰ μείνει θρύλος ἐθνικός, κάνοντας τὸ καθήκον ἢ φρίκη καὶ ὄλεθρο νὰ δείχνει τ' ὄνομά του στοὺς

αἰῶνες; Συνέχισε στοῦ Ἀλέξανδρου τοῦ Μέγα τήν ἀνδρεία ψυχή: Νά ἐξαπλώσει τήν Ἑλλάδα του ἢ μόνο μέσα σέ πόλεις-κράτη νά τήν περιορίσει;

Ἔγινε μάχη καί ἀγώνας στίς ψυχές τῶν Αὐτοκρατόρων πού καίγανε τήν ἀρχαία Ἑλλάδα, στό ὄνομα δῆθεν τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς ἐλευθερίας, μά ἀγνοοῦσαν τήν ἀγάπη πού ὁ Κύριος ἡμῶν ὀρμήνευε παντοῦ.

Πέρασε μέσα στίς ψυχές τῶν ὑποδουλωμένων Ἑλλήνων, πού τετρακόσια χρόνια πάλευαν νά ζήσουν ὡς τό ἔθνος, πού ὁ Ἡρόδοτος τοῦς ὀριζε ἀπό τό χθές, διατηρώντας στά κρυφά σχολειά ὁμότροπον, ὁμόθηρον, καί πού δέν ἄφησε στιγμή νά γίνου-νε ραγιάδες ἢ προδότες.

Πολέμησε ἀκόμη καί τοῦς θρύλους μας, Καραϊσκάκη καί Κολοκοτρώνη, Μακρυγιάννη, μά κι ὅλους ἀνεξαιρέτως. Πολέμησε τοῦς ἥρωες τοῦ Ἔπους τοῦ ἄ40, μά καί τῆς Κύπρου, ἀκόμη καί τῶν Ἰμίων. Πολέμησε κάθε Ἑλληνα πού ἀκόμη καί στό σήμερον ἀντιστέκεται... Αὐτός ὁ ἀόρατος πόλεμος πάντα ὑπῆρχε καί ὁ ἐχθρός μας πάντα ἦταν ἕνας. ΟΧΙ, δέν ἦταν ὁ Ἑρξῆς, κανένας Πέρσης, κανένας Τοῦρκος ἢ Γερμανός, δέν ἦταν κανένας προδότης πολιτικός. Πάντα ἕνας εἶναι ὁ ἐχθρός μας καί λέγεται **ἐαυτός μας!** Γιά σκεφτεῖτε, πάντα αὐτός μᾶς πολεμᾷ ὡς Ἑλληνας, ὡς ἔθνος, πάντα σέ αὐτόν ἡ προδοσία ἔχει τίς ρίζες τῆς, καί στόν ἐγωϊσμό πού μᾶς κρατᾷ. Δέν εἶναι τυχαῖο πού στοῦ Ἀλέξανδρου τήν φάλαγγα, ἡ ἀποτελεσματικότητα ἐξαρτιόταν ἀπό τό πόσο συλλογικά θά λειτουργοῦσε ὁ κάθε μαχητής τῆς. Στήν φάλαγγα εἶσαι ὁ «κανένας», στρατιώτης ἀπλός πού γίνεσαι ἕνας, χωρίς τά μίση καί τά πάθη, χωρίς τό ἐγώ, οὔτε πρόεδροι καί ἀρχηγικά λάθη. Εἶσαι ἀπλά ὁ **Ἑλληνας ὁ ἕνας, τοῦ Ὀδυσσεᾶ ὁ κανένας!**

Τό ἐθνικό μας δίλημμα λοιπόν σήμερον, πού μέσα ἀπό τόν πόλεμο ἔχει κρυφά ἀρχί-

σει, εἶναι ἀπό τό χθές ἴδιο καί πάντα ἕνα. Νά ζήσω γιά τό ἔθνος μου ἢ μόνο γιά ἐμένα; Νά γίνω ἀρχηγός ἢ μάχιμος στό μέτωπο ὅπως καί ὁ Δραγάσης; Νά χάσω πιά τό θάρρος μου, τήν πίστη, τήν ἐλπίδα καί στήν πιό ὑστατη στιγμή νά καταθέσω τήν ἀσπίδα;... Ἡ μήπως νά προφέρω αὐτό πού ὄρκο τώρα χρόνια πίσω μου **ἥρωες** στά χεῖλη σιγοφέλναν καί ὀριζαν ὡς ὄρκο **ὀπλιτῶν γενναίων;**

«Οὐ κατασχυνῶ ὄπλα τά ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλείψω τόν παραστάτην, ὅτω ἄν στοιχήσω.

Ἄμυνῶ δέ καί ὑπέρ ἱερῶν καί ὀσίων, καί μόνος καί μετά πολλῶν.

Τήν πατρίδα οὐκ ἐλάσσω παραδώσω, πλείω δέ καί ἀρείω ὄσης ἄν παραδέξωμαι.

Καί εὐνηκοήσω τῶν ἀεί κρινόντων ἐμφρόνως, καί τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι,

καί οὓς τινας ἄν ἄλλους τό πλῆθος ἰδρῦσεται ὁμοφρόνως.

Καί ἄν τις ἀναιρῆ τοῦς θεσμούς ἢ μή πείθηται οὐκ ἐπιτρέψω.

Ἄμυνῶ δέ καί μόνος καί μετά πάντων. Καί τά ἱερά τά πάτρια τιμήσω!»

Καί ὄλοι αὐτοῖ οἱ ὄρκοι πού βγαίνουν ἐδῶ καί αἰῶνες μέσα ἀπό τήν ἐλληνική ψυχή μας, μᾶς δένουν, καί ὀρίζουν πάντα τό ἔθνος μας νά ζεῖ καί νά θεριεύει, μά πάνω ἀπ' ὄλα τόν ἐγωϊσμό νά μὴν ἀφήνει νά μᾶς κυριεύει· γιατί αὐτός πού πολεμᾷ δέν ξέρει τό «ἐγώ» του, ζεῖ μόνο μέ σπαθί στό χέρι καί μ' ἕνα ἀλεξίπτωτο χάνεται στούς αἰθέρες!

Κι ὅπως ἡ νύχτα χάνεται καί τό πρωί χαράζει, τά μάτια μου τά ἀνοιξα καί ὁ πόλεμος ἐχάθη· σάν ὄνειρο ἔφυγε μακριά. Μά ἡ ψυχή μου ξέρει καί ἀντί γιά «καλημέρα» μέ ρωτᾷ:

«Ὡς πότε δέν θά βρῖσκει πιά τό χθές στό σήμερον γροθιά; Ὡς πότε θά ὄνειρευεσαι Ἑλληνα, ἔχοντας πάντα τά μάτια σου ἐρμητικά κλειστά; Ὡς πότε αὐτός ὁ πόλε-

μος μόνο στό μέσα σου θά μένει σφραγισμένος καί ἡ δημοκρατία τους θά δάφει μέ τό αίμα τοῦ Βλαχάκου, τοῦ Καραθανάση, τοῦ Γιαλοψιοῦ, τοῦ Ἡλιάδη καί ἄλλων ἡρώων τό Αἰγαῖο; Ὡς πότε τά Ἑλληνόπουλα θά μένουν ὀρφανά ἀπό Ἑλλάδα καί Ἱστορία, γιατί φοδόμαστε μήπως ταραχθεῖ στόν Βόσπορο ἢ τουρκική κυριαρχία; Αὐτή πού μέσα μας φωλιάζει γιά αἰῶνες καί ἔκανε Νεοραγιά τόν Ἑλληνα πού κάποτε ἔχτιζε Παρθενῶνες;»

Καί ὁ πόλεμος μέσα μου καλά κρατεῖ. Θεριεύει τήν ψυχή μου κι ἐγώ ἀκροδατῶ σ' ἓνα σχοινί πού τό κρατοῦν «δικοί μου»: Ἐπί τήν μία οἱ Ἑλληνόφωνοι πολιτικοί, οἱ Τοῦρκοι, τά κανάλια, πού μισητά βαλθήκανε τό Ἔθνος μας νά σθήσουν καί ἀπό τήν ἄλλη ὁ καθρέπτης μου, πού δείχνει πάντα ἐμένα. Ἐμένα πού ἄν καί ἄλλαξα καί γέμισα ἀπό πάθη, ἀπό ἐγωϊσμούς, διλήμματα, φόβους, μά καί δειλία, δέν ξέχασα ποτέ νά κάνω ἓνα πράγμα: Τήν ὑστατη στιγμή πού ὅλα μέ σκοτώνουν, πού οἱ ἄλλοι μ' ἔπεισαν πώς εἶναι μάταιο νά μοιάζω μέ Λεωνίδα, στά χεῖλη μου ἔρχεται τραγούδι καί εὐψυχία, ὡς ἄλλος κλέφτης καί ἀρματολός νά σιγοτραγουδήσω:

«Ὅσο εἶν' ὁ κλέφτης ζωντανός, πασά δέν προσκυνάει
Κι ἄν πέσει τό κεφάλι του, δέν μπαίνει στό ταγάρι.
Τό παίρνουν οἱ σταυραετοί νά θρέψουν τά παιδιά τους
Νά κάνουν πήχη τό φτερό καί πιθαμή τό νύχι».
«Ἐγώ ραγιαῖς δέν γίνομαι, Τοῦρκο δέν προσκυνάω».
«Οὐκ εἴθισται τοῖς Ἑλλησι προσκυνεῖν», φωνάζω νά τ' ἀκούσω!

Κι ὅσο τό δάκρυ μου στό μάγουλο τήν καθαροση ἔχει φέρει, στά λόγια μου συνάντηση εἶχε ὁ Κολοκοτρώνης: «Πέτρα πάνω στήν πέτρα νά μή μείνει, ἐμεῖς δέν προσκυνᾶμε», «Καλλίτερα τόν βρόχο, παρά τά γόνατα στήν γῆ, ἄρα-κατάρα τό ἄχω θ' ἀφη-

ναν λάκκωμα θαθύ καί θά ἔταν μέγα κρίμα, τιμή, νά θάψω κι ὄνομα μέσα σ' αὐτό τό μνήμα». Καί σάν τά λόγια του ὁ Γέρος τοῦ Μωριά μου ἀφήνει παρακαταθήκη, δύναμη παίρνω! Τραγουδῶ στόν πόλεμο γιά νίκη: «Δέν προσκυνῶ Ἀγαρηνό, κρατάω ἀπ' τόν Ὀμηρο ἐγώ, εἶμαι τοῦ Τεύκρου ἀγγόνι καί τοῦ Κολοκοτρώνη, παιδί τοῦ Μακρυγιάννη, δέν μέ νικοῦν βαρδάροι», γιατί καί ὁ Προμηθεύς μου ἀδούλωτος ἐζοῦσε, καθῶς τό φῶς, Ἑλλάδα μου, σ' ἔσένα εἶχε χαρίσει, αὐτό πού μέσα ἄσβεστο τό Ἔθνος μας κρατάει. Κι ὅσα σκυλιά-Ἀγαρηνοί ὄνειρεύονται νά δοῦν τόν Προμηθεύα γονατισμένο-προσκυνοῦντα, πότε γεμίζοντας τήν χώρα μας μέ λαθροεισβολεῖς, στήν σκέψη, στήν γῆ καί στό νερό μας, πότε μέ πλαστογράφηση τῆς Ἱστορίας πού ἄλλοι ἔγραψαν μέ αίμα καί ἀνδρεία, πότε μέ τήν διάλυση τοῦ Ἔθνους μέσα ἀπό τήν παιδεία. Σέ ὅλους αὐτούς πού τέτοια ὄνειρα κρυφά σχεδιάζουν νύχτα-μέρα, τοῦ Ἑλληνα ἢ ἀθάνατη ψυχή γιά πάντα ἓνα θ' ἀπαντᾷ: «**Μολὼν λαβέ**» καί θά δακρύζει, τοῦ Θούριου τά λόγια σάν, σέ ὅλους σας, ὅπως ἄλλοτε θά ψελλίζει:

Ἐλάτε μ' ἓναν ζῆλο, σέ τοῦτον τόν καιρόν,
Νά κάμωμεν τόν ὄρκον, ἐπάνω στόν σταυρόν.
Συμβούλους προκομμένους, μέ πατριωτισμόν,
Νά βάλωμεν εἰς ὅλα, νά δίδουν ὄρισμόν.

Οἱ νόμοι νά ἔναι ὁ πρῶτος καί ὁ μόνος ὁδηγός,
Καί τῆς πατρίδος ἓνας, νά γίνει ἀρχηγός.
Γιατί καί ἡ ἀναρχία, ὁμοιάζει τήν σκλαδιά,
Νά ζοῦμε σάν θηρία, εἶν' πιό σκληρῆ φωτιά.

Καί τότε μέ τά χεῖρια, ψηλά στόν οὐρανόν
ἄς ποῦμ' ἀπ' τήν καρδιά μας, ἐτοῦτα στόν Θεόν.
Ἦ βασιλεῦ τοῦ κόσμου, ὀρκίζομαι σέ Σέ,
Στήν γνώμη τῶν τυράννων, νά μήν ἐλθῶ ποτέ.

Μήτε νά τούς δουλεύσω, μήτε νά πλανηθῶ,
Εἰς τά ταξίματά τους, γιά νά παραδοθῶ...

Μέ μία καρδίαν ὄλοι, μιά γνώμη, μιά ψυχή,
Χτυπάτε τοῦ τυράννου, τήν ρίζα νά χαθῆ.
Ν' ανάψουμε μιά φλόγα, σέ ὅλη τήν Τουρκιά,
Νά τρέξει ἀπό τήν Μπόσνα, καί ὡς τήν Ἀραπιά.

Ψηλά στά μπαϊράκια, σηκῶστε τόν σταυρόν,
Καί σάν ἀστροπελέκια, χτυπάτε τόν ἐχθρόν.
Ποτέ μή στοχασθῆτε, πῶς εἶναι δυνατός,
Καρδιοκτυπᾶ καί τρέμει, σάν τόν λαγόν κι αὐτός.

Καί τώρα πού τελειώνοντας νοιώθω ἀπό
τό δίλλημα ἀπηλλαγμένη, μιά συμβουλή

ἀδερφική θά δώσω στόν καθένα πού ἀντί-
κρυσσε πρός θλίψη του ἀπό τήν τηλεόραση
νά ρεζιλεύουν ἀκόμη καί τό Γένος, αὐτό πού
δέν τουρκοπροσκύνησε γιά 400 χρόνια. Ὁ
Παλαμᾶς τόν δρόμο ἔδειξε κι ἐγώ σᾶς τόν
θυμίζω, γιά νά ραπίσετε σκληρά ὄσους τήν
Ἐπανάσταση Ἑλλήνων βεδηλώνουν:

«Αὐτό κρατάει ἀνάλαφρο μέσ στήν ἀνεμοζάλη
Τό ἀπ' τοῦ κόσμου τήν βοή πρεσβυτικό κεφάλι.
Αὐτόν τόν λόγο θά σᾶς πῶ, δέν ἔχω ἄλλον κανένα
Μεθύστε μέ τ' ἀθάνατο κρασί τοῦ '21».

Ὁ πατριωτισμός τῶν Ἁγίων*

Ἀγαπητέ μου ἀδελφέ Ἰωάννη,

Εὐχομαι ὁ Θεός νά δώση γρήγορα νά ἔλθῃ ἡ χάση τοῦ τουρκικοῦ φεγγαριοῦ. Ἀμήν.
Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου κλείνω δυό χρόνια πού προσευχήθηκα στήν Ἁγία-Σοφιά μας,
καί εἶπα τά παράπονά μου στόν Καλόν Θεόν. Μέ κατάλαβε ὁ τοῦρκος φύλακας πού προ-
σευχόμουν καί μέ ἔδιωχνε ἔξω κλπ καί πρόσθεσα καί ἄλλα παράπονα στόν Θεόν. Πιστεύω
δέν θά τήν ἀφήσῃ τήν Ἁγία-Σοφιά μας στά χέρια τῶν βρώμικων τούρκων. Εἶναι ἕνας
Λαός σάν τούς γύφτους βρώμικος καί φοβιτσιάρικος. Τώρα δέν ἔχουν ἰδανικά, διότι πρίν
πιστεύανε στόν Μωάμεθ, ἀργότερα στόν Κεμάλ. Τώρα οὔτε στόν Μωάμεθ πιστεύουν (για-
τί μορφώθηκαν κάπως, καί εἶδαν ὅτι ἦτο ἕνας ἀγύρτης ὁ Μωάμεθ) οὔτε καί στόν Κεμάλ
πιστεύουν, ἀλλά στήν σαρκολατρία. Ἐνῶ ἐμεῖς πιστεύουμε στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἔχει
συνέχεια τήν Θεϊκή του Ἀξία, καί ὁ Ἑλληνικός Λαός ἔχει πάντα ἰδανικά, καί τόν Χρι-
στό μέ τήν Παναγία μαζί του.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ
Μοναχός Παῖσιος

* Ἀπό ἰδιόχειρο σημείωμα σέ κάτ ποστάλ μέ φωτογραφία τῆς Ἁγιά Σοφιάς, πού ἔστειλε
τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1974 ὁ μακαριστός Γέροντας Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης πρός γνωστόν του νέο, ὁ
ὁποῖος ἐγινε ἀργότερα κοντά του μοναχός. Ἀπό τό βιβλίο *Γέροντας Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης 1924-
1994. Μαρτυρίες προσκνητῶν*, ἐκδ. Ἁγιοτόκος Καππαδοκία, ἐπιμ. Νικόλαος Ἀ. Ζουρνατζό-
γλου, 6η ἐκδ. σελ. 450. Ὁ τίτλος εἶναι δικός μας.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821

ΜΑΤΡΟΖΟΣ*

τοῦ Γ. Στρατήγη

Ἕνας Σπετσιώτης γέροντας, σκυφτός ἀπό τά χρόνια,
μέ κάτασπρα μακριά μαλλιά, μέ πύρινη ματιά,
σάν πλάτανος θεόρατος γυρμένος ἀπ' τά χιόνια,
περνοῦσε πάντα στό νησί τά μαῦρα γηρατειά.
Εἶναι ἀπό κείνη τή γενιά κι ὁ γέρο καπετάνιος,
πού ἀκόμα καί στόν ὕπνο του τήν ἔτρεμε ὁ Σουλτᾶνος.

Εἶναι ἀπό ἄκείνους πού ἔχυσαν τ' ἀθάνατό τους αἷμα,
ἀπό τούς χίλιους πού ἔβγαλες πατρίδα μου χρυσή,
εἶναι ἀπό ἐκείνους πού ἔβαλαν στήν κεφαλή σου στέμμα
καί ἄγνωστοι σθηστήκανε στό δοξαστό νησί.
Εἶχες ἀστέρια ὀλόλαμπρα στόν οὐρανό σου κι ἄλλα,
μά ἐκεῖνα πού δέν ἔλαμπαν ἦσανε πιό μεγάλα.

Σάν ἔγραψαν μέ τό δαυλό τήν ἱστορία μόνοι,
χωρίς γι' αὐτούς τούς ἥρωες μιά λέξη αὐτή νά πῆ,
μέ τήν πληγή τους γιά σταυρό κι ἀτίμητο γαλόνη,
ἄλλοι στά δίκτυα ἐγύριζαν καί ἄλλοι στό κουπί.
Κι οἱ στολοκάφτες τῶν Σπετσῶν, τ' ἀτρόμητα λιοντάρια,
μέ τίς βαροκουλές ἔπιαναν στό περιγιάλι ψάρια.

Ἦ γέρος μας παράπονο ποτέ δέ λέει κανένα,
μά καπετάνιους σάν ἰδῆ μέσ στά βασιλικά,
ἐκείνους πού ἔχε ναῦτες του μέ μάτια δουρκωμένα
στά περασμένα ἐγύριζε καί στά πυρπολικά,
καί ξαπλωμένος δίπλα μου, μοῦ ἔλεγε ἐκεῖ στήν ἄμμο
πόσα καρδιά ἐκάψανε στήν Τένεδο, στή Σάμο.

«Παίδι μου, τώρα ἐγέρασα, παίδι μου, θ' ἀποθάνω»,
στό τέλος πάντα μοῦ ἔλεγε μ' ἔν' ἀναστεναγμό,
«Ἕνας Ματροζός δέν μπορεῖ νά κάνη τό ζητιάνο,
μά νά βαστάξω δέν μπορῶ τῆς πείνας τόν καημό.
Κλαίω πού ἀφήνω τό νησί, θά πάω στήν Ἀθήνα,

* Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ βιβλίου: Σπύρου Κοκκίνη, *Σχολική ποιητική ἀνθολογία*, Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας», Ἰ. Δ. Κολλάρου καί Σίας Α.Ε., Ἀθήνα 1994, σσ. 122-125.

πρίν πεθαμένο μ' εὔρετε μιά μέρα ἀπό τήν πείνα...

Μοῦ λέν, ὁ καπετάν Κωνσταντῆς, ἀπ' τὰ Ψαρά κεῖ πέρα,
 πὼς ὑπουργός ἐγένηκε μέγας καί τρανός,
 κι ἄν θυμηθῆ πὼς τῆ ζωὴ τοῦ ἔσωσα μιά μέρα
 ἀπ' ἔξω ἀπ' τήν Τένεδο, μποροῦσε ὁ Ψαριανός
 νά κάνη τίποτε γιά μέ κι ἴσως νά δώσουν κάτι
 σ' ἐκεῖνον πού 'χε τάλαρα τῆ στέρνα του γεμάτη».

Πέντε ἔξι ἡμέρες ὕστερα ἐμπῆκε στό βαπόρι
 κι ἀκουμπιστός περίλυπος ἐπάνω στό ραβδί,
 ὡς πού στήν Ὑδρα ἔφθασε, ἐγύριζε στήν πλώρη
 τό λατρευτό του τό νησί ὁ γέροντας νά δῆ.
 Καί σκύδοντας τὰ κύματα δακρύβροχτος ἐρώτα,
 πὼς φεύγει τῶρ' ἀπ' τό νησί καί πὼς ἐρχόταν πρῶτα.

«Ἐδῶ τί θέλεις, γέροντα;» ρωτᾷ τόν καπετάνιο
 στό ὑπουργεῖον ἐμπροστά κάποιος θαλασσινός
 ντυμένος στά χρυσά. «Παιδί μου, εἶναι πάνω
 ὁ Κωνσταντῆς;». «Ποιός Κωνσταντῆς;». «Αὐτός...ὁ Ψαριανός».
 «Δέ λέν κανένα Ψαριανό, ἐδῶ εἶναι Ὑπουργεῖο,
 νά ζητιανέψης πῆγαινε μέσ στό φτωχοκομεῖο!».

Ὁ γέρος ἀνασήκωσε τό κάτασπρο κεφάλι
 καί τὰ μαλλιά του ἐσάλεψαν σάν χαίτη λιονταριοῦ
 καί μέ σπιθόβολη ματιά μέσ ἀπ' τὰ στήθια δγάνει
 μέ στεναγμό βαρύγνωμο φωνή παλληκαριοῦ:
 «Ἐάν οἱ ζητιάνοι σάν κι ἐμέ δέν ἔχυναν τό αἷμα,
 οἱ καπετάνιοι σάν καί σέ δέν θά φοροῦσαν στέμμα!».

Τότε ὁ Κανάρης πού ἄκουσε φιλονικία κάτου,
 στό παραθύρι πρόβαλε νά ἰδῆ ποιός τόν ζητεῖ
 καί τό νησιώτη βλέποντας λαχτάρησε ἡ καρδιά του
 καί νά ῥθῆ ἐπάνω διέταξε μέ τόν ὑπασπιστή.
 Κάτι ἢ φωνή τοῦ γέροντα τοῦ ἐξύπνησε στά στήθη,
 κάτι πού μοιάζει μ' ὄνειρο μαζί καί παραμῦθι.

Τόν κοίταξε· τὰ μάτια του μέσ στά μακριά του φρύδια,
 πού μοιάζανε σάν ἀετούς κρυμμένους στή φωλιά,
 στόν καπετάνο ἐφάνηκαν μέ τῆ φωτιά τήν ἴδια,
 ὅταν τὰ ἐφώτιζε ὁ δαυλός τὰ χρόνια τὰ παλιά.
 Κι ἕνας τόν ἄλλο κοίταζε κατάματα οἱ δύο γέροι,
 ὁ ἥμιθεος τό γίγαντα, ὁ ἥλιος τό ἀστέρι.

«Δέν μέ θυμᾶσαι, Κωνσταντῆ;» σέ λίγο τοῦ φωνάζει,
«γρήγορα σύ μέ ξέχασες, μά σέ θυμᾶμαι ἐγώ!...».
«Ποιός τό ἄλιζε νά δῆ ποτέ», ὁ γέροντας στενάζει,
«τόν καπετάνο ζήτουλα, τό ναύτη ὑπουργό!...».
Καί σκύδοντας τήν κεφαλή στά διάπλατά του στήθη,
τή φτώχεια του ἐλησμόνησε, τή δόξα του ἐθυμήθη.

«Ποιός εἶσαι, καπετάνιο μου; καί ποιό ἔναι τό νησί σου;»,
ὁ Ψαριανός τόν ἐρωτᾷ μέ πόνο θλιβερό,
«πενήντα χρόνια, μιά ζωή, περάσανε, θυμήσου
ἀπ' τῆς καλῆς μου ἐποχῆς, ἐκείνης τόν καιρό.
Μήπως στή Σάμο ἤσουνά τήν ἐποχή ἐκείνη;
στήν Κῶ, στήν Ἀλεξάνδρεια, στή Χιό, στή Μυτιλήνη;»

«Ἀπ' ἔξω ἀπ' τήν Τένεδο... πενήντα πέντε χρόνια
ἐπέρασαν ἀπ' τή στιγμήν ἐκείνη, σάν φτερό.
Σάν νά σέ βλέπω, Κωνσταντῆ, δέ θά ξεχάσω αἰώνια...
Ἄκόμα στό μπουρλότο σου καβάλα σέ θωρῶ...
Χρόνος δέν ἦταν πού ἔκαψες στή Χιό τή ναυαρχίδα
κι ἦταν ἡ πρώτη μου φορᾶ ἐκείνη πού σέ εἶδα...»

Ἄπ' ἔξω ἀπ' τήν Τένεδο, θυμᾶσαι; μιά φρεγάδα
σ' ἔβαλε ἐμπρός μ' ἀράπικου ἀλόγου γληγοράδα
μ' ὀχτώ βατσέλα πίσω της· ἐμοιάζουν περιστέρια
καί σύ γεράκι γύρω τους... ἐπάνω στό μπουρλότο,
πού τήν κορδέτα τίναξες πρωτύτερα σ' ἀστέρια,
σάν δαίμονας μέσ στόν καπνό γλιστροῦσες καί στόν κρότο.

Σέ καμαρώνω ἀπό μακριά... κι οἱ ναῦτες κι ὁ λοστρόμος
μ' ἐξώρκιζαν νά φύγουμε· τούς εἶχε πιάσει τρόμος,
γιατί ἡ ἀρμάδα ζύγωνε· ἐπάνω στό τιμόνι
θάρρος στους ναῦτες σου ἔδινες... δέν βάσταξε ἡ καρδιά μου,
σέ μιά στιγμή χανόσουνά, σέ μιά στιγμή καί μόνη
καί «ὄρτσα! μάλινά τά πανιά!» φωνάζω στά παιδιά μου.

Στό στρίψιμο τοῦ τιμονιοῦ μᾶς σίμωσες...μ' ἀντάρα,
ὁ Τοῦρκος κοντοζύγωνε· ἡ μαύρη μου καμπάρα
ἀστροπελέκια καί φωτιές καί κεραινοῦς πετοῦσε,
μά σάν δελφίνο γρήγορα καί ἐκείνος ἐγλιστροῦσε.
Οἱ ναῦτες μου φωνάζανε: «Τί κάνεις καπετάνιο;»
Κι ἐγώ τούς λέω. «Τόν Ψαριανό νά σώσω κι ἄς πεθάνω...».

Καί σοῦ πετῶ τή γούμενα...καί δένεις τό μπουρλότο...

κάτω τιμόνι δεξιά...τό φλογερό τό χνώτο
 τοῦ Τούρκου θά σέ βούλιαζε· θυμᾶσαι; σοῦ φωνάζω,
 «Πρῶτος ἀπ' ὄλους ν' ἀνεβῆς», μά δέν μ' ἀκοῦς κι ἀφήνεις
 ἄλλοι ν' ἀνέβουν... ἔσκυπα κι ἀπ' τά μαλλιὰ σ' ἀδράζω,
 καί σ' ἔσωσα κι ἐφύγαμε... μά δάκρυα βλέπω χύνεις!...».

«Ματρόζε μου!» δακρῦδρεχτος ὁ Κωνσταντῆς φωνάζει
 καί μέσ στά στήθη τά πλατιά σφιχτά τόν ἀγκαλιάζει.
 Κι ἐνῶ οἱ δύο γίγαντες μέ τά λευκά κεφάλια
 στ' ἄσπρα τους γένεια δάκρυα κυλοῦσαν σάν κρυστάλλια,
 δυό κορφοβούνια μοιάζανε γεμᾶτα ἀπό τό χιόνι,
 ὅταν τοῦ ἡλίου τό φιλί τήν ἀνοιξη τό λειώνει.

Προφητική φωνή Γέροντος Παΐσιου γιά τό χρέος*

Ἐπέβαλαν στή χώρα μας ἓνα πολύ μεγάλο ἐξωτερικό δημόσιο χρέος, τόσο μεγάλο πού, ὄχι μόνο νά μή μποροῦμε νά τό ξεχρεώσουμε, ἀλλά οὔτε τούς τόκους αὐτοῦ τοῦ δανείου νά μήν προλαβαίνουμε· μ' αὐτό κατάφεραν, μέ εὐλογία δικαιολογία, νά ἐπιβάλουν στό λαό ἓνα οἰκονομικό πρόγραμμα ἐξόντωσης, ἕως ἐσχάτων. Θά ἐπιβάλλουν συνεχῶς νέα οἰκονομικά μέτρα δυσβάσταχτα, φόρους ἀσήκωτους καί πάρα πολλά ἄλλα μέτρα, ἔτσι ὥστε νά κάνουν τό λαό νά ἀγανακτήσει. Καί τί θά πετύχουν μ' αὐτό; Ἀκοῦστε· ὁ λαός καταπιεζόμενος ἀπό τά δυσβάσταχτα οἰκονομικά μέτρα θά ζητάει κάποια στιγμή νά ξανασάνει, ἀλλά αὐτή τή στιγμή δέν πρόκειται νά τοῦ τήν χαρίσουν ποτέ, παρὰ μόνον ἕως ὅτου σκύψει τό κεφάλι του ἐντελῶς στό ἔδαφος δηλώνοντας τέλεια ὑποταγή στό καινούργιο τους σύστημα. Θά λένε: «ἔχετε δίκιο πού διαμαρτύρεστε, ὁμως ἔχετε μεγάλο ἐξωτερικό χρέος καί αὐτοί πού ἔχουν πολλά λεφτά φοροδιαφεύγουν· γιά νά μή σᾶς ἐπιβάλλουμε ἄδικα μεγάλους φόρους κ.λ.π. πρέπει νά ἀποδεχτεῖτε τό τέλειο σύστημα ἠλεκτρονικοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου, ἔτσι ὥστε νά βλέπουμε ποιοί εἶναι οἱ νομοταγεῖς πολίτες καί ποιοί οἱ φοροφυγάδες. Ταυτόχρονα θά παρέχουν μέσφ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος πολλές διευκολύνσεις καί προτεραιότητες, μέ τίς ὁποῖες θά ξεγελοῦν τόν κόσμο ὅτι θ' ἀνακουφιστεῖ λίγο οἰκονομικά.

Ἄδελφοί, μᾶς ἐξαπατοῦν μέ τερατώδη ψέματα! Δέν πρόκειται μέ ὅσα αὐστηρά οἰκονομικά μέτρα κι ἂν λάβουν νά ξεχρεώσουμε τό χρέος μας αὐτό, γιατί δέν ἐξυπηρετεῖ τούς σκοπούς τους ἡ ὑπαρξη μιᾶς εὐρωστης οἰκονομικά Ἑλλάδας.

* Στό βιβλίο τοῦ ἱερομονάχου Χριστοδούλου Ἀγιορείτου, *Σκεῦος Ἐκλογῆς*, "Ἁγιον" Ὄρος 1996, σ. 421 καταγράφονται τά προφητικά αὐτά λόγια τοῦ ἁγίου Γέροντος Παΐσιου, τά ὁποῖα μέ τόν δικό του λεκτικό τρόπο δίδει ὁ συγγραφέας τοῦ βιβλίου. Εἶναι ἐκπληκτικό ὅτι αὐτές οἱ ἀλήθειες, πού φωτογραφίζουν τή σημερινή ὀδυνηρή πραγματικότητα, ἐλέχθησαν ἀπό τόν Γέροντα Παῖσιο στόν π. Χριστόδουλο πρῖν ἀπό τοῦλάχιστον εἴκοσι χρόνια!

ΠΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΕΤΕ ΔΩΡΗΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΝ

Ἐπειδή πολλοί φίλοι μᾶς ρωτοῦν πῶς μπορούμε νά πολεμήσουμε τό φασιστικό μέτρο τῆς «εἰκαζομένης συναίνεσης», πού νομοθέτησε στίς 27.6.2011 ἡ κυβέρνηση ψηφίζοντας τόν νόμο 3984 γιά τίς μεταμοσχεύσεις, τούς ἀπαντοῦμε τά ἑξῆς:

Α) Σκεπτόμαστε νά προσφύγουμε στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας (Σ.τ.Ἐ.) γιά νά ζητήσουμε τήν κατάργηση τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀνωτέρω νόμου, ὅπου ὀρίζονται τά περί «εἰκαζομένης συναίνεσης». Ἡ «εἰκαζομένη συναίνεση» εἶναι μέτρο φασιστικό, ἀντισυνταγματικό καί παράνομο.

Οἱ παράγραφοι 2 καί 3 τοῦ ἐπίμαχου ἄρθρου 9 διαλαμβάνουν τά ἑξῆς:

Ἄρθρο 9

Παράγραφος 2

«Ἡ ἀφαίρεση ἑνός ἢ περισσοτέρων ὀργάνων ἀπό ἐνήλικο θανάτων πρόσωπο πραγματοποιεῖται ἐφόσον, ὅσο ζοῦσε, δέν εἶχε ἐκφράσει τήν ἀντίθεσή του σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 3».

Παράγραφος 3

«Στόν Ἐθνικό Ὄργανισμό Μεταμοσχεύσεων τηρεῖται ἀρχεῖο, ὅπου καταχωρίζονται οἱ δηλώσεις πολιτῶν περί ἀντίθεσής τους στήν ἀφαίρεση ὀργάνων τους μετά θάνατο».

Β) Ἡ Παρακαταθήκη, γιά νά βοηθήσει τούς ἀναγνώστες, παραθέτει κατωτέρω ἀπάντηση τοῦ «Ἐθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Μεταμοσχεύσεων» (Ε.Ο.Μ.) σέ ἐπιστολή ἀνθρώπου πού ζητοῦσε νά πληροφορηθεῖ πῶς μπορεί νά ἐξαιρεθεῖ ἀπό τό παράνομο αὐτό μέτρο. Αὐτά, πού ὑποδεικνύονται στήν ἐπιστολή, μπορούμε –καί πρέπει– νά κάνουμε ὅλοι μας ἐν ὄψει τῆς 1.7.2013, ἡμερομηνίας ἀπό τήν ὁποία καί μετά θά ἀρχίσει νά ἐφαρμόζεται

ἡ «εἰκαζομένη συναίνεση».

Ἀπάντηση τοῦ Ε.Ο.Μ. μέ ἡμερομηνία 20.7.2011:

Ἀγαπητέ Κύριε, Ἀγαπητή Κυρία,

Σᾶς εὐχαριστοῦμε πού ἐπικοινωνήσατε μέ τόν Ἐθνικό Ὄργανισμό Μεταμοσχεύσεων (Ε.Ο.Μ.) Σχετικά μέ τό αἴτημά σας, σᾶς ἐνημερώνουμε ὅτι ὁ νέος νόμος 3984/2011 (Α150) περί μεταμοσχεύσεων ὀρίζει τήν ἔναρξη ἰσχύος τῆς «εἰκαζομένης συναίνεσης» ἀπό 01/07/2013.

Μέχρι τότε ἰσχύει τό καθεστῶς τῆς «κάρτας δωρητῆ ὀργάνων», ὅπου δότης μετά θάνατον μπορεί νά γίνει μόνο ὁποῖος εἶναι κάτοχος τῆς σχετικῆς κάρτας, ἡ ἐφόσον συναινέσουν στή δωρεά τῶν ὀργάνων του οἱ συγγενεῖς του.

Στό ἄρθρο 9 παρ. 2 τοῦ ν. 3984/2011 προβλέπεται ἡ ἔκδοση εἰδικῆς Ὑπουργικῆς Ἀπόφασης γιά τόν τρόπο συλλογῆς τῶν ἀρνητικῶν δηλώσεων, ὅμως αὐτή δέν ἔχει ἀκόμη ἐκδοθεῖ, λόγω τοῦ προσφάτου τῆς ψήφισης τοῦ νέου νόμου.

Ὁ Ε.Ο.Μ. παρ' ὅλα αὐτά, προκειμένου νά διευκολύνει τούς πολίτες στή δήλωση τῆς ἐπιθυμίας τους, συγκεντρώνει τίς δηλώσεις τῶν πολιτῶν πού ἐκφάζουν τήν ἀρνήσή τους μέ τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 3, πού προβλέπει **ἔγγραφη δήλωση τῆς ἀρνήσεως μέ δεδαιωμένο τό γνήσιο τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πολίτη ἀπό ἀρμόδια ἀρχή (Κ.Ε.Π., Ἀστυνομία κ.ο.κ.).**

Σέ περίπτωση πού ἡ ἀρνηση αὐτή ἔχει ἐκφραστεῖ μέ τόν ὡς ἄνω τρόπο, ΔΕΝ θά ληφθοῦν τά ὄργανα σέ περίπτωση θανάτου τοῦ προσώπου. Διευκρινίζουμε ἐδῶ ὅτι ἡ δωρεά καί ἡ λήψη Ὄργάνων εἶναι ἐφικτή μόνο ἀπό ἐκλιπόντες μέ πιστοποιημένο ἐγκεφαλικό θάνατο πού νοσηλεύονται διασωλη-

νωμένοι σε Μονάδα Έντατικής Θεραπείας. Σέ θάνατο υπό όποιεσδήποτε άλλες συνθήκες ή λήψη των οργάνων δέν είναι έφικτή.

Ή «άρνητική δήλωση» άποστέλλεται στον Ε.Ο.Μ. ταχυδρομικά, πρωτοκολλείται και καταχωρείται σε σχετικό άρχείο, ή ισχύς του όποιου θά ξεκινήσει από 01/07/2013. Τό πιστοποιητικό πού θά εκδίδεται από τό «άρνητικό μητρώο» θά σās άποσταλεί κατόπιν τής έκδοσης τής σχετικής Έπουργικής άπόφασης και όχι νωρίτερα από τήν παραπάνω ήμερομηνία.

Έπισημαίνουμε ότι στή δήλωση θά πρέπει νά πιστοποιείται τό γνήσιο τής ύπογραφής, νά αναφέρεται ρητά ή άρνηση (π.χ. «σέ περίπτωση θανάτου δέν έπιθυμώ νά ληφθοῦν τά όργανά μου προς μεταμόσχευση») ένώ θά πρέπει νά αναγράφονται τά έξής

προσωπικά στοιχεία: Ήνοματεπώνυμο, πατρώνυμο, άρ. δελτίου ταυτότητας/διαβατηρίου, ήμερομηνία γέννησης, διεύθυνση κατοικίας μέ Τ.Κ. και τηλέφωνο έπικοινωνίας.

Οί δηλώσεις θά πρέπει νά άποστέλλονται στή διεύθυνση:

Έθνικός Ήργανισμός Μεταμοσχεύσεων
Τμήμα Προώθησης Δωρεās Ήστών & Ήργάνων
Ήν. Τσόχα 5, 11521 Ήθήνα

Παραμένουμε στή διάθεσή σας για κάθε διευκρίνιση.

Ήθηνά Βαρτζιώτη

Τμήμα Προώθησης Δωρεās Ήστών & Ήργάνων

Έθνικός Ήργανισμός Μεταμοσχεύσεων

Ήν. Τσόχα 5, Ήθήνα 11521

τηλ. 213.20.27.021, 213.20.27.000

φάξ. 213.20.27.032, 210.72.55.066

e-mail avartzioti@eom.gr, eom@eom.gr

Ή Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Για τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 10 ευρώ, έξωτερικού 30 ευρώ και Κύπρου 15 ευρώ) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη τής Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σε έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού αναγράφονται κατωτέρω:

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15 και Alpha Τράπεζα Πίστωσης: 815-002101-039454.

Ή άπόδειξη συνδρομής ή δωρεās μπορεί νά έπισυναφθεί στή φορολογική σας δήλωση, για νά εκπέσει τό ποσό αυτό από τήν Έφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στήν Παρακαταθήκη, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεíte για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Για λόγους πρακτικούς βάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ένθετη ταχυπληρωμή σε όλα τά αντίτυπα του συγκεκριμένου τεύχους τής Παρακαταθήκης. Αυτό δέν σημαίνει ότι θά στείλετε για δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται και ή άποστολή των άποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή.

Παρακαλούμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής νά γράφετε καθαρά στή θέση «Ήποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στήν έτικέτα τής Παρακαταθήκης πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στον φάκελο τής Παρακαταθήκης και άλλα έσείς στήν ταχυπληρωμή πού μās στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλούμε έπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

«ΜΟΡΦΗ ΑΠΑΤΗΣ» Ο ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ NATURE!

Στήν Ἑλλάδα (ὅπως καί στήν Ἀγγλία) ὁ «θάνατος τοῦ ἐγκεφαλικοῦ στελέχους» θεωρεῖται ἀναγκαία καί ἰκανή συνθήκη, ὥστε νά τεκμηριωθεῖ ἡ διάγνωση τοῦ «ἐγκεφαλικοῦ θανάτου»· περαιτέρω, ὁ οὕτως ὀριζόμενος «ἐγκεφαλικός θάνατος» ταυτίζεται μέ τόν βιολογικό θάνατο τοῦ ἀνθρώπου (Ἀπόφαση 9/20-3-1985, 21η ὀλομέλεια ΚΕ.Σ.Υ., γιά τή διάγνωση τοῦ «ἐγκεφαλικοῦ θανάτου»).

Προσφάτως, τό Συμβούλιο ἐπί τῆς Βιοηθικῆς τοῦ Προέδρου τῶν Η.Π.Α., στήν «Λευκή Βίβλο» (“White Paper”), τήν ὁποῖαν ὑπέβαλε πρὸς τόν τ. Πρόεδρο τῶν Η.Π.Α., τόν Δεκέμβριο τοῦ ἔτους 2008, ἐχαρακτήρισε τήν ταύτιση τοῦ «θάνατου τοῦ ἐγκεφαλικοῦ στελέχους» μέ τόν θάνατο τοῦ «ἐγκεφαλικῶς νεκροῦ» ἀσθενοῦς ὡς «ἐννοιολογικῶς ὑποπτη καί κλινικῶς ἐπικίνδυνη» (Controversies in the Determination of Death, A. White Paper by the President’s Council on Bioethics, December 2008, Washington, DC, p. 66).

Περαιτέρω, στό παγκοσμίως γνωστό Ἐπιστημονικό Περιοδικό **Nature**, δημοσιεύθηκε ἄρθρο τῆς Συντάξεως (Editorial) μέ τίτλο «Ἡ ὀριοθέτηση τοῦ θανάτου»

(“Delimiting Death”). Στό προαναφερθέν ἄρθρο γράφεται ὅτι στήν πράξη δυστυχῶς οἱ ἱατροί γνωρίζουν ὅτι, ὅταν δηλώνουν ὅτι κάποιος πού εὑρίσκεται σέ ὑποστηρικτικά μέτρα τῆς ζωῆς εἶναι νεκρός... «δέν εἶναι δυνατόν νά ἐγγυηθοῦν» ὅτι εὑρίσκονται σέ πλήρη συμφωνία μέ τό γράμμα τοῦ νόμου· ὅτι, δηλαδή, «ἡ κατάσταση τοῦ ἀσθενοῦς εἶναι μὴ ἀναστρέψιμη καί ὅτι ἔχουν ἀπολεσθεῖ ὅλες οἱ λειτουργίες ὀλοκλήρου τοῦ ἐγκεφάλου». Ἀκόμη, ἐνῶ παρέχεται ἡ γνωστή πληροφορία ὅτι ἡ ζήτηση τῶν ὀργάνων ὑπερβαίνει κατά πολύ τά διαθέσιμα πρὸς μεταμόσχευση ὀργανα καί ὅτι εἶναι δυνατόν ὁ ἀποδέκτης τῆς μεταμοσχεύσεως νά ζήσει μιά πλήρη καί ὑγιεινή ζωή, προστίθεται τό πολύ ἐντυπωσιακό σχόλιο: «Ἐχει ἔλθει ὁ καιρός γιά μιά σοβαρή συζήτηση γιά τήν ἐπανασχεδίαση [ἀλλαγῆ, ἐννοεῖ] τῶν νόμων, οἱ ὅποιοι ὠθοῦν τούς ἱατρούς σέ μιά μορφή ἀπάτης» (Nature, Editorial, Vol. 461, 1 October 2009.).

Μετά τά δεδομένα αὐτά, μήπως πρέπει ἡ Διοίκηση τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας νά ἐπανεξετάσει τίς θέσεις Της σχετικῶς μέ τίς «δωρεές» ἀπό «ἐγκεφαλικά νεκρούς»;

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

**Κατ’εὐθείαν στόν Προτεσταντισμό
ὀδηγεῖ ἡ λεγομένη
μεταπατερική θεολογία**

Παραθέτουμε κατωτέρω τά Πορίσματα
- Ψήφισμα τῆς Θεολογικῆς Ἡμερίδος τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς μέ θέμα:
«Πατερική Θεολογία καί Μεταπατερική
αἵρεση»

Σήμερα Τετάρτη 15 Φεβρουαρίου 2012
καί ὥρα 4.00 μ.μ. στόν Πειραιᾶ, στό Στάδιο
Εἰρήνης καί Φιλίας μέ πρωτοβουλία τῆς Ἱ.

Μητροπόλεως Πειραιῶς συνεκλήθη Θεολογική - Ἐπιστημονική Ἡμερίδα μέ θέμα «*Πατερική Θεολογία καί Μεταπατερική Αἴρεση*», τήν ὁποία ἐτίμησαν μέ τήν παρουσία των Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, Καθηγούμενοι καί Γερόντισσες Ἱερῶν Μονῶν, Θεολόγοι καί γύρω στούς χίλιους πεντακόσιους πιστούς.

Τό γενικό θέμα τῆς Ἡμερίδος ἀναπτύχθηκε σέ δύο συνεδρίες ἀπό τούς εἰσηγητές: τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέο, τούς πανεπιστημιακούς καθηγητές π. Γεώργιο Μεταλληνό, π. Θεόδωρο Ζήση, Δημήτριο Τσελεγγίδη, Λάμπρο Σιάσο, Ἰωάννη Κουρεμπελέ καί τόν ἐρευνητή Ἰωάννη Μαρκά.

Ἀπό τίς εἰσηγήσεις καί τήν ἐπακολουθήσασα συζήτηση προέκυψε καί ἐγκρίθηκε ὁμοφώνως τό παρακάτω Ψήφισμα - Πόρισμα:

«Ὁ νεοφανής, γιά τά ἑλληνικά δεδομένα, ὄρος μεταπατερική ἢ συναφειακή θεολογία εἶναι δανεισμένος ἀπό τόν Προτεσταντισμό, ὅπου χρησιμοποιεῖται ἐδῶ καί πάνω ἀπό σαράντα χρόνια, γιά νά δηλώσει τήν κατ' αὐτούς ἀνάγκη τό βάρους νά δίδεται στή μαρτυρία τῶν «ἐκκλησιῶν» σέ κοινωνικά θέματα καί ὄχι σέ θέματα πίστεως, διότι «τά δόγματα χωρίζουν».

Τό σύνθημα τῶν μεταπατερικῶν γιά «ὑπέρβαση τῶν Πατέρων» εἶναι ἐξ ἐπόψεως Ὁρθοδόξου ἄστοχο, ἄν ὄχι καί βλάσφημο, διότι Θεολογία χωρίς ἄσκηση καί Ἐκκλησία χωρίς Πατέρες, δηλαδή χωρίς ἁγίους, δέν νοεῖται. Ἐκκλησία χωρίς Πατέρες θά ἦταν ἓνα «ψευδελίγραφο χριστιανικό προτεσταντικό μόνωφωμο, τό ὁποῖο δέν θά εἶχε καμία σχέση μέ τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν, πού ὁμολογοῦμε στό Σύμβολο τῆς Πίστεως.

Τό καταστρεπτικότερο ἔργο στή δογματική συνείδηση τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν γίνεται ἀπό τόν Οἰκουμενισμό, ἐπειδή αὐτός σχετικοποιεῖ, ἀλλά καί ἀκυρώνει στήν πρά-

ξη τό διαχρονικό κύρος τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων Πατέρων. Στό πνεῦμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐντάσσεται ὀργανικά καί τό νεόκοπο κίνημα τῶν «μετα-πατερικῶν» θεολόγων. Οἱ θεολόγοι αὐτοί ἐμφανίζονται στά κείμενά τους νά ἀγνοοῦν ὅτι Ὁρθόδοξη καί ἀπλανῆ θεολογία παράγουν πρωτογενῶς μόνον ὅσοι καθαρίσθηκαν ἀπό τά πάθη τους καί φωτίσθηκαν ἀπό τό ἄκτιστο φῶς τῆς θείας Χάριτος, καί ὅτι κατ' ἐξοχήν κριτήριο τοῦ ἀπλανοῦς χαρακτήρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς θεολογίας εἶναι ἡ ἁγιότητα τῶν θεοφόρων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι τήν διετύπωσαν.

Ὅταν ἀγνοεῖται καί παραμερίζεται ἡ ἁγιότητα ἢ ἔστω ἡ Ὁρθόδοξη θεολογική μεθοδολογία τοῦ «ἐπόμενοι τοῖς ἁγίοις Πατέραςιν», εἶναι ἀναπόφευκτη ἡ υἱοθέτηση τοῦ «ἐλεύθερου» στοχασμοῦ καί τῆς θεολογικῆς πιθανολογίας. Τοῦτο ὁμως ὀδηγεῖ σέ μία «νεο-βαρλααμική» θεολογία, πού εἶναι ἀνθρωποκεντρική καί ὡς κριτήριο ἔχει τήν αὐτονομημένη λογική.

Ἡ «μεταπατερική» θεολογία, σύμφωνα μέ τά κριτήρια τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἀπόδειξη ἐπηρμένης διανοίας. Γι' αὐτό καί εἶναι ἀδύνατη ἡ ἐκκλησιαστική νομιμοποίησή της.

Ἡ Ὁρθόδοξη ἐπιστημονική-ἀκαδημαϊκή θεολογία δέν καλεῖται νά ὑποκαταστήσει τήν ἁγιοπατερική-χαρισματική θεολογία, οὔτε ὁμως δικαιούται νά παρουσιάσει ἄλλην, ἐκτός ἀπό τήν αὐθεντική θεολογία τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἐπίδοξοι «μεταπατερικοί» θεολόγοι ἀρνοῦνται τά σαφῆ ὅρια, τά ὁποῖα ἡ πατερική Θεολογία θέτει μεταξύ Ὁρθοδοξίας καί αἰρέσεως, μέ ἀποτέλεσμα νά υἱοθετοῦν ἓνα μᾶλλον συγκρητιστικό μοντέλο.

Ἡ «μετα-πατερική» θεολογία ἀποκλίνει σαφῶς ἀπό τήν παραδοσιακή θεολογία, τόσο ὡς πρός τόν τρόπο, τίς προϋποθέσεις καί τά κριτήρια τοῦ ὀρθοδόξως καί ἀπλανῶς θεολογεῖν, ὅσον καί ὡς πρός τό περιεχόμενο

της ἐκκλησιαστικῆς ἀγιοπατερικῆς θεολογίας.

Οἱ «μεταπατερικοί» θεολόγοι ἀποδεικνύονται «μὴ ἀνεκτικοὶ ἀπέναντι στό διαφορετικό», κατηγορώντας γιά «πατερικό φονταμενταλισμό» ὅσους δέν συμφωνοῦν μαζί τους καί ἀσκοῦν κριτική στίς καινοφανεῖς θεωρίες τους.

Εἶναι μεγάλη ἡ εὐθύνη τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡγεσιῶν γιά τήν ἀποφυγή ἀλλοιώσεως τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, Θεολογίας καί μαρτυρίας σήμερα.

Ἡ λεγομένη μεταπατερική θεολογία κινεῖται σέ φιλοσοφική καί στοχαστική προοπτική καί ὁδηγεῖ κατ' εὐθείαν στόν Προτεσταντισμό.

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι μόνον Ἀποστολική, ἀλλά καί Πατερική καί ἀποτελεῖ περιφανῆ νίκη τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὅτι οἱ «μεταπατερικοί» θεολόγοι δέν μποροῦν νά διαλεχθοῦν καί νά ἀντιμετωπίσουν τήν διδασκαλία τους καί ἀλλάζουν δρόμο διαγράφοντάς τους.

Οἱ τῆς Ἐκκλησίας θά συνεχίσουμε νά ἀκολουθοῦμε τούς Ἁγίους Πατέρες, «ἐπόμενοι τοῖς θείοις Πατράσι», νά μὴ μετακινούμε ἢ ὑπερβαίνουμε τά ὅρια ἐκεῖνα τά ὅποια ἐκεῖνοι ἔθεσαν.

Προτρέπουμε στήν ἀφύπνιση τῆς πατερικῆς συνειδήσεως ὄλων σέ συνδυασμό μέ τήν ἐπιβαλλομένη ἐπαγρύπνηση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποιμένων, γιά νά συμβάλλουμε ἀποφασιστικά στήν ἀποτροπή τῆς ἐπιχειρουμένης μέ ὑπουλο τρόπο ἀλλοιώσεως.

Ἄπαντες οἱ συμμετέχοντες στήν Θεολογική ἡμερίδα.

▼ ▼ ▼

Ἡμερίδα τῆς Ἑστίας Πατερικῶν Μελετῶν στό Πολεμικό Μουσεῖο

Δημοσιεύουμε ἓνα μικρό μέρος τῶν ἐνδιαφερόντων Πορισμάτων τῆς ἐπιτυχοῦς Ἡμε-

ρίδος, πού πραγματοποιήθηκε στό Πολεμικό Μουσεῖο στήν Ἀθήνα στίς 14 Ἰανουαρίου 2012 μέ διοργανωτή τήν «Ἑστία Πατερικῶν Μελετῶν» καί θέμα τά αἴτια τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καί τούς τρόπους ἀντιμετωπίσεώς της:

«Ἡ οἰκονομική κρίση, ὅπως ἐμφανίστηκε ἀκαριαία εἶναι ἀναμφισβήτητα τεχνική καί μοιάζει νά στοχεύει μετά τήν ἐγκαθίδρυση μιᾶς κοινοβουλευτικῆς δικτατορίας ὄχι στήν ἐξόφληση τῶν δανειστῶν, ἀλλά στήν ἐξαθλίωση, τήν ἐξαχρείωση καί τήν ὑποδούλωση τῶν Ἑλλήνων σέ ξένα ἀδηλα κέντρα καί στήν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος καί τῶν Ἑλλήνων σέ μιά παγκόσμια κυδέρνηση, ὅπως τό ζητοῦν ὄλοι οἱ δοτοὶ ἡγέτες τῶν μεγάλων κρατῶν. [...]

Τά ἀλλεπάλληλα μνημόνια, τά μεσοπρόθεσμα, οἱ δανειακές συμβάσεις καί ἡ φοροκαταιγίδα, μέ τίς περικοπές, τά ποικίλα «χαράτσια» κ.λπ. βρισκονται ἔξω ἀπό τή συνταγματική τάξη. Πληθώρα διατάξεων τοῦ Συντάγματος παραβιάζονται προκλητικά, καθώς καταλύεται ἡ ἐθνική κυριαρχία καί καταπατεῖται ἡ ὑπό τοῦ Συντάγματος προστατευόμενη «ἀξία τοῦ ἀνθρώπου» καί τῆς ζωῆς του καί ἐπίσης τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὅπως τό δικαίωμα στήν προστασία τῆς ὑγείας, τῆς οἰκογενείας, τῆς μητρότητος καί τό δικαίωμα στήν παρουσία καί τήν ἐργασία».

▼ ▼ ▼

WikiLeaks: Πῶς ἔκρυψαν τά κοιτάσματα γιά νά μᾶς βάλουν στό Μνημόνιο!

Διαβάζουμε στό defencenet.gr ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλο τά ἐξῆς:

Σέ ἐθνικό σκάνδαλο τεραστίων διαστάσεων ἐξελίσσεται ἡ ὑπόθεση τῆς διαρροῆς τῶν ἐνδοεταιρικῶν συνομιλιῶν τῶν στελεχῶν τοῦ ἀμερικανικοῦ ἰδρύματος στρα-

τηγικῶν πληροφοριῶν καί ἑνός ἀπό τά πλέον σεβάσματα think tanks τῶν ΗΠΑ Stratfor, καθὼς ἀποδεικνύεται ὅτι τήν στιγμή πού ὁ πρῶην πρωθυπουργός Γ. Παπανδρέου δήλωνε τήν Παρασκευή 11 Δεκεμβρίου 2009 ὅτι «Στήν Ἑλλάδα δέν ἔχουμε πετρέλαιο ἢ τό πετρέλαιο πού ἔχουμε εἶναι πολύ λίγο», τά κοιτάσματα εἰδικά νότια τῆς Κρήτης εἶχαν ἤδη ἐντοπιστεῖ καί ἦταν γνωστά στίς Η.Π.Α. ἀπό τό 2007!

Μέ δεδομένη ὁμως τήν ἀνάγκη νά προσφύγει ἡ τότε κυβέρνηση στόν μηχανισμό στήριξης, προτίμησε ἀντί νά ξεκινήσει ἄμεσα γεωτρήσεις, στήν περιοχή, ἔστω καί χωρίς νά καθορίσει τήν Α.Ο.Ζ., προτίμησε νά ὀδηγήσει τήν χώρα στό Μνημόνιο! Λίγους μῆνες μετά καί ἐνῶ οἱ πληροφορίες εἶχαν ἀρχίσει καί διέρρεαν, ὁ μέχρι σήμερα ἀντιπρόεδρος τῆς κυβέρνησης Παπαδήμου ὁ Θεόδωρος Πάγκαλος μιλώντας στή Βουλή εἶπε τά ἴδια: «Δέν ὑπάρχει πετρέλαιο στήν Ἑλλάδα».

Στό WikiLeaks διέρρευσαν μάλιστα ἐκτιμήσεις τῶν στελεχῶν τοῦ Stratfor πού ἀνέφεραν ὅτι «Καλύτερα μετά ἀπό αὐτό νά συνδεθεῖ ἡ Ἑλλάδα μέ τό δολλάριο, ἄν βγεῖ ἀπό τήν ζώνη τοῦ εὐρώ».

Σέ ὅτι ἀφορᾶ τά πετρέλαια (οἱ συζητήσεις τῶν στελεχῶν πού διέρρευσαν ἀφοροῦν διάστημα ἀπό τά μέσα τοῦ 2009 μέχρι τό 2011) ὑπάρχουν καί μυστικές ἔρευνες προηγούμενων ἐτῶν, οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν ἔρθει ἀκόμα στό φῶς, ἀλλά ἀποδεικνύουν ὅτι ἔχουν ἐντοπιστεῖ τεράστια κοιτάσματα νότια τῆς Κρήτης, ἀλλά καί στό Αἰγαῖο!

▼ ▼ ▼

Συμφωνία ACTA. Περιορίζεται ἡ ἐλευθερία τοῦ διαδικτύου (Internet)

Τί ἀκριβῶς εἶναι ἡ ACTA;

Πρόκειται γιά μιά Διεθνή συμφωνία μέ στόχο τήν καταπολέμηση τῆς «πλαστογρα-

φίας» (sic!) τῶν προϊόντων. Πίσω ὁμως ἀπό τό πρόσχημα αὐτό καί σύμφωνα μέ τούς πολεμίους τῆς συμφωνίας, ἡ εὐρύτητα καί οἱ ἀσαφεῖς ὀρισμοί της δημιουργοῦν πάρα πολλούς φόβους ὅτι θά χρησιμοποιηθεῖ γιά νά περιορίσει ὄχι μόνο τήν ἐλευθερία τοῦ λόγου, ἀλλά καί πλῆθος ἄλλα ἀγαθά πού διακινοῦνται μέσω διαδικτύου, [...] 22 κράτη μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως –ἀνάμεσά τους καί ἡ χώρα μας– ὑπέγραψαν τή συμφωνία, μέ τίς διαπραγματεύσεις νά πραγματοποιοῦνται ὁμως, χωρίς δημόσια διαβούλευση καί χωρίς νά ἔχει προηγηθεῖ συζήτηση στή Βουλή ἢ γενικότερα, ὁποιοσδήποτε δημόσιος διάλογος [...]

Ἡ ACTA ἔχει προκαλέσει τεράστιες ἀντιδράσεις σέ ὅλο τόν κόσμο ἀφοῦ, σύμφωνα μέ τούς ἐπικριτές της, εἶναι ἀντιδημοκρατική, καθὼς ἐπηρεάζει ἀρνητικά τήν ἐλεύθερη ἔκφραση στό μεγαλύτερο δῆμα πού ὑπῆρξε ποτέ, τό διαδίκτυο, προσπαθώντας νά ὑπερασπιστεῖ τά συμφέροντα τῶν ἐταιρειῶν παραγωγῆς πολιτισμικοῦ ὑλικοῦ.

▼ ▼ ▼

Ἕνας κατάσκοπος στήν τσέπη μας

Διαβάζουμε στό defencenet.gr ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλο τά ἑξῆς:

Ἐξαιρετικά ἀνησυχητικά νέα σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν δράση τῶν ἀμερικανικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν, βασικά τῆς NSA καί δευτερευόντως τῆς CIA μέ ἀντικείμενο τά λεγόμενα smart phones. Σύμφωνα μέ στοιχεῖα πού δημοσιοποίησε ὁ γεροσιαστής τῆς Νεας Ὑόρκης Τσάρλς Σάμερ καί ἡ ἔφημερίδα Ν.Υ. Times, τά κινητά τηλέφωνα τύπου smartphones Apple καί Android εἶναι στήν οὐσία κινητοί σταθμοί παρακολούθησης πολιτῶν.

Βάσει συγκεκριμένου σειριακοῦ ἀριθμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι καταχωρημένος ὑποχρεωτικά στίς ὑπηρεσίες τῶν ΗΠΑ, γνωρίζ-

ζουν ανά πάσα στιγμή που είναι ο κάτοχος του τηλεφώνου, φυσικά μπορούν να παρακολουθήσουν τις συνομιλίες όποιουδήποτε, μπορούν να χρησιμοποιήσουν τό τηλέφωνο ως μέσο υποκλοπής ανοίγοντας τά μικρόφωνα του και να υποκλέψουν τήν συνομιλία, ακόμα και να ... υποκλέψουν μέσω μιᾶς νέας εφαρμογῆς τό δακτυλικό αποτύπωμά του!

Πρόκειται για μία νέα εφαρμογή πού ο άνυποψίαστος κάτοχος θεωρεῖ ότι πρόκειται για ένα άπλό παιχνίδι, όπου βάζοντας τό δάκτυλό του, τό κινητό θά μαντέψει...τί διάθεση ἔχει ἐκείνη τήν στιγμή! Στήν πραγματικότητα σκανάρει τό δακτυλικό του αποτύπωμα, τό ὁποῖο υποκλέπεται και μεταβιβάζεται μέσω του διαδικτύου, πού εἶναι συνδεδεμένα ὅλα τά smart phones, στίς ὑπηρεσίες!

Ἐπίσης πολύ εύκολα μπορούν να υποκλαποῦν τόσο οἱ φωτογραφίες, ὅσο και ὁ κατάλογος τῶν διευθύνσεων και τηλεφώνων πού ἔχει ἀποθηκεύσει ὁ κάτοχος.

▼ ▼ ▼

«Τό κίνημα τῆς πατάτας»

Λόγω κρίσης ἀναπτύσσεται ένα πρωτόγνωρο κίνημα παράκαμψης τῶν μεσαζόντων και ἀπ' εὐθείας προμήθειας ἀγροτικῶν προϊόντων ἀπό τούς παραγωγούς.

Ἡ ἀρχή ἔγινε μέ τή διάθεση πατάτας Νευροκοπίου ἀπό τούς παραγωγούς ἀπ' εὐθείας στους καταναλωτές σέ τιμές πού δέν εἶχαν καμμία σχέση μέ αὐτές τῶν σουπερ μάρκετς.

Ἡ γενικότερη ἀντίσταση, πού πρέπει νά ἐκδηλωθεῖ ἀπέναντι στά μνημόνια πού ξεπουλοῦν τήν Ἑλλάδα σέ τιμή εὐκαιρίας, ἔρχεται ἔτσι νά συνδυασθεῖ μέ μορφές ὀργάνωσης ἀπό τή βάση, πού θά βοηθήσουν τούς ἀνθρώπους πού εἶναι τόσο πολύ δυσκολεμένοι οικονομικά!

Ἡ σημαντικότερη ὁμως παράμετρος τοῦ θέματος –ἔχουμε τή γνώμη– δέν εἶναι ἡ οικονομική ἀλλά ἡ πνευματική. Μέ τό «κίνημα τῆς πατάτας» και ὅ,τι ἄλλο συγγενικό, βοηθιόμαστε νά ξαναβροῦμε τίς ξεχασμένες παραμέτρους τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς κοινοτικότητας και συνεργατικότητας, πού ὀρίζαν τόν κοινό μας βίο μέχρι και πρίν ἀπό λίγες δεκαετίες.

Τό ζωντάνεμα τῆς ἐλπίδος, τῆς αἰσιοδοξίας και τοῦ πνεύματος ἀντίστασης, πού χαρακτηρίζει διαχρονικά τόν ἑλληνικό λαό, εἶναι τά καλά νέα μέ ἀφορμή τό «κίνημα τῆς πατάτας».

▼ ▼ ▼

Τά λέγαμε για Λαυρέντη Λαυρεντιάδη και Πέτρο Κυριακίδη

Εἶναι γνωστόν ὅτι τά τελευταῖα χρόνια ἔκαναν μιᾶ δυναμική εἴσοδο και στόν ἐκκλησιαστικό χῶρο οἱ ἐπιχειρηματίες Λαυρέντης Λαυρεντιάδης και Πέτρος Κυριακίδης, ἀγοράζοντας ἐκδοτικούς οἴκους και Μ.Μ.Ε. Ὁ Πέτρος Κυριακίδης μάλιστα ἐτιμήθη ἀπό Πατριαρχεῖα και Ἱερές Μητροπόλεις για τό γεγονός ὅτι εἶχε ἐνισχύσει οικονομικά κάποιες ἐκκλησιαστικές δραστηριότητες.

Ἐμεῖς τά λέγαμε ἀπό τότε και ἐφιστούσαμε τήν προσοχή, ἀλλά τίποτε! Τώρα σκάει ἡ δόμβα. Για νά δοῦμε, θά ἰδρῶσει τώρα τό αὐτί κανενός;

Παραθέτουμε κατωτέρω δημοσίευμα τῆς ἐφημ. *Τό Παρόν* (Κυριακή, 4.3.2012, σ. 4) ὑπό τόν τίτλο «Στό σκαμνί ὁ Λαυρεντιάδης»:

«Ἡ ἀντίστροφη μέτρηση για τόν τραπεζίτη και μεγαλοεπιχειρηματία Λαυρέντη Λαυρεντιάδη και τούς 25 στενοῦς συνεργάτες του ἄρχισε, μετά τή δίωξη για βαρύνουσες κακουργηματικές πράξεις πού ἄσκησε ὁ Εἰσαγγελέας Πρωτοδικῶν Γιάννης Δραγάτης.

Στό δόκανο τής Δικαιοσύνης θά βρεθούν κι ὅλοι ἐκεῖνοι πού πήραν μέρος στό πάρτυ ἑκατομμυρίων, καί ἀσφαλέστατα θά ἀντιμετωπίσουν τή βαριά κατηγορία τής ἀποδοχῆς προϊόντων ἐγκλήματος.

Ἐκ. Λαυρεντιάδης κατηγορεῖται πλέον εὐθέως ἀπό τήν ἑλληνική Δικαιοσύνη γιά σύσταση ἐγκληματικῆς ὀργάνωσης, ξέπλυμα χρήματος καί ἀπάτη σέ σχέση μέ τὰ δάνεια-μαϊμού τῶν 701 ἑκατομμυρίων εὐρώ πού ἔδωσε ἡ Proton Bank ὑπό τή δική του διοίκηση σέ φίλους καί συνεργάτες του προκειμένου νά ἀγοράσουν τίς ἐταιρεῖες πού ὁ ἴδιος πούλοῦσε.

Πέραν ὅμως τῶν 701 ἑκατ. εὐρώ, ὁ κ.

Λαυρεντιάδης κατηγορεῖται καί γιά ὑπεξαίρεση πού ἀφορᾷ ποσόν 54 ἑκατ. εὐρώ. Πού ἔρχεται νά ἐπιβεβαιώσει τό ἀποκαλυπτικό πρωτοσέλιδο τοῦ “Π” στίς 2 Ὀκτωβρίου 2011, μέ τίτλο “51 ἑκατομμύρια μίζες σέ πολιτικούς καί ΜΜΕ”, τό ὁποῖο προκάλεσε πάταγο καί ἀνησύχησε πολλούς ἀπὸ τόν χῶρο τῶν ἐκδόσεων, ἀλλά καί τῶν καναλιῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν πούλησει ἐφημερίδες, περιοδικά καί κανάλια σέ ἐταιρεῖες τοῦ Λαυρεντιάδη καί τοῦ Κυριακίδη. Στήν “Ἐλευθεροτυπία” εἶχε δημοσιευθεῖ ἀποκαλυπτικός κατάλογος μέ σκανδαλώδεις συναλλαγές καί ἀπίστευτες ὑπερτιμολογήσεις».

▼ ▼ ▼

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

Ἐκδότης – ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.